

A MAGYAR KIRÁLYI
BÁNYAMÉRNÖKI ÉS ERDŐMÉRNÖKI
FŐISKOLA

ÉVKÖNYVE

AZ 1933—34. TANÉVRŐL.

(Az intézet fennállásának
CLXXI. éve.)

OEE Könyvtár
Áll.Ell. 2018

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
KÖNYVTÁRA.

ÁK. 4781 tétel

Csop. IV szá

1935

RÖTTIG-ROMWALTER-NYOMDA BÉRLŐI, SOPRON

A MAGYAR KIRÁLYI
BÁNYAMÉRNOKI ÉS ERDŐMÉRNOKI

ISKOLA

ÉVKÖNYV

AZ 1933—34. TANÉVRŐL

(Az intézet felállításának
CLXXI. évf.)

OEE Könyvtár
Áll. Ell. 2018

158
KÖNYVTÁR
1933
sz. IV

1933
RÖTTIG-ROHWALTER-NYOMDA BERTÓL, SOPRON

A főiskola főépületszoportja.

Fekete Zoltán lelépő rektor beszámolója.

Elmondta a József Nádor Műegyetem Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Karának 1934. évi megnyitó közgyűlésén.

Tekintetes Egyetemi Közgyűlés!

A tanévnyitó közgyűlésen a lelépő rektor be szokott számolni az előző tanév eseményeivel s átadja tisztét az utódjának.

Az én feladatomban ezúttal egészen különleges. Mert az az intézmény, melynek ma megnyitó ünnepét üljük, más, mint amelyre beszámolómmal vonatkozom. Épen azért rektori tisztségemet sem adhatom át az új vezetőnek. Az elmúlt tanév a M. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola utolsó tanéve volt, a most megnyitott új tanév ellenben már a M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem zászlóbontásának a jegyében indul meg. Nemcsak intézetünk, hanem a magyar felsőoktatás történetének is fontos mérföldkövéhez érkezünk tehát el ennek a tanévnek a megnyitásával. Régi, szépmultú intézmények egyesültek egy közös kormányzattal bíró, nagy egyetemi szervezetben, hogy ezentúl egymással szoros kapcsolatban szolgálják a magyar kultúra ügyét.

Ennél a jelentős mérföldkőnél, amikor leteszem tisztelem: a bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola utolsó rektorának tisztét, úgy érzem, tartozom azzal ennek a két évszázados, ősi intézménynek, hogy beszámolómban ne csak a most lefolyt tanév apró eseményeivel foglalkozzam, hanem a régebbi múltba is visszatekintsek s az emlékezésnek is szenteljek néhány percet, amikor az új korszak küszöbét forma szerint is átlépjük.

*

1735-ben létesült Selmeczbányán a későbbi főiskola őse: az első hazai bányaiskola. Célja állami bányászati műszaki szakfőiskola nevelése volt. Ennek vezető tanárává az udvari kamara *Mikoványi Sámuel*t, korának kiváló szakemberét nevezte ki, akinek a nevét a hidraulikus géptanban, az út- vízépítéstanban, a magasépítéstanban és különösen a térképészetben kifejtett munkássága tette bel- és külföldön ismertté. A régi budai királyi palotát is ő tervezte. A berlini tudományos akadémia tagsági címét is elnyerte. Kívülről még négy bányatiszt vett részt az ifjak oktatásában.

Amint ebből megállapíthatjuk, a szóbanforgó bányatiszt-képző iskola mindenesetre jó intézet kellett hogy legyen, mely az akkori idők színvonalán álló szakképzést nyújtott azoknak, akik az állami bányászat szolgálatába kívántak lépni. Tagadhatatlan azonban, hogy a gyakorlati oktatásra abban az időben még nagyobb súlyt helyeztek mint az elméletire.

A magasabb színvonalú elméleti szakképzés 1763-ban kezdődött, amikor is a bányaiskolán az ásványtani, vegytani és kohászati tanszéket szervezték. Ezt követte 1765-ben a matematikai és 1770-ben a bányaműveléstani tanszék szervezése. Ugyanebben az évben kapta az intézet az *akadémia* címet.

Ezen a ponton meg kell állnunk egy pillanatra. Mert vannak, akik a színvonal tekintetében más mértékkel mérik az *akadémiai* multat, mint a *főiskolait*.

Mi a mi intézményünk főiskolai jellegét lényegileg 1763-tól, de alakilag is legalábbis 1770-től számítjuk. Bár a *főiskola* címet az intézet valóban csak 1904-ben kapta meg, ez a címbeli eltérés a főiskolai *jellegét* felfogásunk szerint érdemileg nem érintheti. A főiskola elnevezést nálunk annakidején nem ismerték s az *akadémia* cím feltétlenül teljes kifejezője volt annak a tudományos színvonalnak, melyet a mai értelemben vett főiskolának tulajdonítunk.

Hogy a Bányászati Akadémia már a XVIII. század végén s a XIX. század elején milyen színvonalon állhatott, azt leginkább tanárainak tudományos munkásságából ítélhetjük meg.

Az első tanárok közt látjuk *Jacquin Miklóst*, a híres vegyész és botanikust, a bécsi egyetem későbbi tanárát, kit kiváló szolgálatai elismeréséül a bárói ranggal tüntettek ki. Nevét a tudományos körökben ma is ismerik.

Poda Miklós korának híres matematikusa volt. Mielőtt Selmeczre került, a gráci múzeumot igazgatta.

Scopoli Antal, később a páviai egyetem tanára, korának legjelesebb természettudósai közé tartozott.

Delius Traugott Kristóf, a bányaműveléstan tanára, a monarchia legfőbb bányászati szaktekintélye, szintén méltó társa volt az intézet első tudós tanárainak, kinek bányaműveléstanát, mint alapvető művet, a párisi tudományos akadémia támogatásával francia nyelvre is lefordították.

Neves tanára volt még az akadémiának a XVIII. század végéig a prágai egyetemi katedráról Selmecre került *Peithner Tádé*, a bányaműveléstan tanára, *Rupprecht Antal*, a híres vegyész, *Haidinger Károly*, a csillagász és természettudós, ki geológiai munkáival a pétervári tudományos akadémia pályadíját nyerte el, továbbá *Patzier Mihály*, a vegyész és metallurgus.

A XIX. század első felében kitűnt *Schittko József*, a világlátott szakíró és geniális bányagépész, *Wehrle Lajos*, a vegyész, ki előzőleg a bécsi egyetem nyíl. rk. tanára volt, *Doppler Kristóf*, a híres matematikus, csillagász és fizikus, kinek nevét

hang- és fényhullámtani felfedezései révén minden fizikus ismeri. Doppler a prágai műegyetem katedráját hagyta ott a selmeciért. Sajnos, később onnan is távozott, hogy a bécsi műegyetem meghívásának engedve, a császárvárosba költözzék.

Nem hagyhatom említés nélkül *Miller Albert* lovag, helyettes tanárnak, a planiméter feltalálójának a nevét sem, ki később a leobeni akadémia tanára lett.

Nyilvánvaló, hogy az a tanintézet, melyen ilyen kiváló erők működtek, szerénytelenség nélkül igényt tarthat annak a színvonalnak az elismerésére, melyet a főiskolai intézményektől megkívánunk. A tanfolyam egyébként három évre terjedt ki s az első évfolyam főleg az előkészítő tantárgyak (matematika, fizika) a második az ásványtan, vegytan, kohászat, a harmadik a geológia, bányaművelés, ércelőkészítés, gépészet, igazgatástan és bányagazdaságtan, államtudomány, bányajog és erdészettan anyagát ölelte fel. Amint ezekből látható, a tanítás sok tekintetben erősen technikai jellegű volt. Különösen a laboratóriumi oktatás állott magas színvonalon. Közismert, hogy Franciaország 1794-ben felállított technikai főiskolájának tanítási rendszeréhez a selmeci akadémia módszereit vették mintául.

Az akadámiára való felvételhez középiskolai végzettség kellett. Aki csak a humaniórát végezte, azt csak mint vendéghallgatót vették fel, vizsgázási jog nélkül. Egyébként megkívánták tőlük a filozófiai tanulmányok elvégzését s különösen a természettudományokban való jártasságot. Erről felvételi vizsga útján győződtek meg. Ez alól még az egyetemi végzettségű hallgatók sem voltak felmentve, kivéve, ha a fizikai tudományokból kitűnő egyetemi minősítést tudtak felmutatni. Hogy az ebbeli előképzettség megszerzését bárki számára lehetővé tegyék, 1809-ben „filozófiai kurzust” nyitottak. Ennek anyaga hamarosan beleolvadt az első évfolyam tananyagába.

Bár Mária Terézia királynő már 1770-ben kelt alapítólevelében kifejezést adott annak az óhajának, hogy az akadémián az erdészeti ismeretek tanítására is kiváló gond fordítottassék, az intézet szervezete és tanterve eleinte természetszerűleg csak encyklopedikus jellegű oktatást tett lehetővé. S a főszempont az erdészeti szakoktatásban is a bányászat ezirányu igényeinek a kielégítése volt. Abban az időben ugyanis nagy erdőbirtokok állottak a bányászat gondozása alatt.

Végre az egyre fokozódó szükségletnek engedve, 1808-ban adta ki Mária Terézia unokája I. Ferenc király azt az intézkedését, amellyel „a célszerű erdőgazdaság és erdőművelés, valamint szakképzett erdőtisztek nevelése érdekében” a selmeci bányászati akadémián nyilvános *erdészeti intézet* illetőleg a magasabb kiképzés céljait szolgáló *erdészeti tanszék* létesítését rendelte el. Ennek első tanára a braunschweigi születésű, nagy tudású *Wilckens Henrik Dávid*, a filozófia és orvostudományok

doktora lett, ki előadásait ünnepélyes külsőségek közt 1809 februáriusában kezdte meg.

Ettől az időtől kezdve egymás mellett fejlődött a bányászati és az erdészeti ágazat. Az 1846. évi gyökeres újjászervezéstől kezdve pedig az intézet már a Bányászati és Erdészeti Akadémia címet viselte. Az erdészeti ágazat első tanárai közül Wilckensen kívül kivált és a volt monarchia államaiban bizonyos vonatkozásokban még ma is tekintélynek örvend *Feistmantel Rudolf* lovag.

Nem kívánom ezen a helyen a további fejlődés részleteit behatóan tárgyalni. Csak természetes, hogy az évtizedek folyamán a tanítás rendszere, a tanszékek szervezése, a tanárok és segédtanérok létszáma gyakori változásokat szenvedett, amint ez a fokozatos fejlődésnek szükségszerű együttjárója szokott lenni. 1846-ban az intézetnek hat rendes tanára volt, kik a főbányagróf-igazgató elnöklete alatt a *tanácsot* alkották. A tanulmányi időt 4 évre emelték fel.

Mint érdekes intézkedést kell itt megemlítenem *Eötvös József* báró kultuszminiszternek 1848 júliusában az akadémia igazgatójához intézett azt a felhívását, hogy dolgozzon ki tervet az akadémiának „egy műtanodával és egy műegyetemmel való összekapcsolására.” Ez a tervzet el is készült, a bekövetkezett szomorú idők azonban nem engedték meg annak megvalósulását.

A szabadságharc idején az akadémia rövid ideig zárva volt, hogy aztán az abszolutizmus korszakában folytassa működését. Ez alatt az idő alatt is szerveztek új tanszékeket, szaporították a gépszerveztani, bánya- és kohógéptani órák számát, önállósították a kohászat és fémképlészet tanítását s az általános és részletes fémkohászat elkülönítésével lehetővé tették ennek a tanulmányi anyagának behatóbb tárgyalását.

Gyökeres változást jelentett az akadémia további fejlődésében az 1867. évi kiegyezés. Ennek a változásnak leglényegesebb mozzanata volt a német előadási nyelv megszüntetése és a magyar tannyelvre való áttérés.

A külföldiek erre hamarosan elmaradtak, úgy hogy 1869-re már csak mindössze 3 ausztriai hallgató iratkozott be, holott azelőtt a külföldiek a hallgatók összes létszámának átlag mintegy 45%-át tették. Ezeknek legnagyobb részét Ausztria örökös tartományai szolgáltatták. A hallgatószám létszáma a külföldiek elmaradása ellenére sem esett vissza, sőt a kiegyezést követő évtizedben még valamivel többen iratkoztak be mint az előzőben. Az erre következő második évtizedben pedig a létszám mintegy 80%-kal emelkedett.

Természetes, hogy a magyar tannyelvre való áttérés nem kis feladat elé állította a tanári kart. A magyar szaknyelv akkoriban fejletlen volt s eleinte a tanárok egy része különben sem beszélt kifogástalanul magyarul. De csakhamar leküzdötték eze-

ket a nehézségeket. A felszabadult magyar géniusz csodákat művelt. A német jellegű akadémia rövidesen izig-véríg magyar tanintézetté vált s nemcsak a szaktudományok művelése terén haladt előre hatalmas lendülettel, hanem a hazafias magyar szellem kultuszának is erős végvárává fejlődött a Felvidéken.

Az 1872. évi újjászervezés értelmében a selmebányai főbányagróf megszűnt az akadémia igazgatója lenni. Az intézet első választott igazgatója *Pöschl Ede* rendes tanár lett. Az igazgatót a Felség erősítette meg.

Az újjászervezés nehéz munkájában nagy érdemeket szerzett *Farbaky István*, az akadémia nagynevű tanára s többször újraválasztott igazgatója, aki tudományos téren is kitért s kinek neve a Farbaky-Schenek-féle elektromos akkumulátor révén sokáig közismert volt az elektrotechnikusok körében.

Az ő javaslata alapján öt osztályt szerveztek: a bányászati, fémkohászati, vaskohászati, építészetit és gépészetit és az erdészeti. Az utóbbin két tanfolyam állott fenn: az erdészeti és az erdőmérnöki. Ez az utóbbi 4 éves volt, míg a többi 3 éves. A 4 éves tanfolyamok 3 évesre való leszállítását a bányászati tanulmányoknak a kohászatiaktól való teljes elválasztása tette lehetségessé.

Farbaky vetette fel annakidején a teljes főiskolai tan szabadság eszméjét is, melyet 1872-től 76-ig valóban gyakoroltak. Ekkor azonban a szerzett kedvezőtlen tapasztalatok alapján ismét visszatértek a kötött tantervhez és tanulmányi rendhez.

További újjászervezés történt 1876-ban (6 osztállyal), 1895-ben, majd 1904-ben. Ez az utóbbi szervezés hozta meg a régi akadémiának a *főiskola* címet. Jellemző, hogy ezt sokan idegenkedéssel fogadták s a névváltoztatásnak ezt az alakját nem tartották kedvezőnek a színvonal kifejezésére. A selmeci *akadémiának* megvolt már a maga patinás hírneve, míg a *főiskola* elnevezés idegenül csengett és később valóban félreértésekre is adott alkalmat.

Ezzel az újjászervezéssel a tanfolyam tartama minden szakon ismét kötelezőleg 4 évre emeltetett. Ezenkívül továbbra is fennmaradt a 2 évi gyakorlat kötelezettsége, úgy hogy a mérnöki oklevél megszerzéséhez legalább 6 év volt szükséges. Az igazgatói intézmény megszűnt s az önkormányzattal felruházott tanács élére a 2 évre választott s a király által megerősített *rektor* lépett. Mind a négy osztálynak külön, egy évre választott dékánja volt. A tanszékek száma 1904-ben 20-ra rúgott.

A kiegyezést követő évtizedek tanári karának számos elhúnyt jelese közül *Pöschl Ede*, *Farbaky István*, *Schenek István*, *Faller Gusztáv* és *Károly*, *id. Litschauer Lajos*, *Kerpely Antal*, *Herrmann Emil*, *Cséti Ottó*, *Sobó Jenő*, *Böckh Hugó*, *Wagner Károly*, *Szécsi Zsigmond*, *Fekete Lajos*, *Vadas Jenő* és *Jankó Sándor* nevét emelhetjük ki.

Az intézmény az újjászervezés után szépen fejlődött egy évtizeden keresztül. A kormány megértő támogatása a tan-

székek felszerelését örvendetesen fellendítette. Nem csak az ingőleltár gyarapodott gyors ütemben az évről-évre rendelkezésre bocsátott átmeneti hitelekkel, hanem belsőségek vétele és új építkezések révén az ingatlanok is jelentékenyen szaporodtak. A botanikus kertet gyümölcsösökkel nagyobbították meg s 1911-ben megépült a kétemeletes, legkorszerűbben berendezett kémiai intézet, mely a főiskola büszkesége volt.

Sajnos, ezt a szép lendületű fejlődést a világháború csakhamar megállította. Utána pedig minden áldozatul esett a szomorú emlékű cseh invázióknak. A főiskola földönfutó lett és a menekülőt jellemző bizonytalansággal keresett menedéket az ősi fészkekből száműzött almamáternek. Próbálkoztunk a fővárosban, Gödöllőn, Miskolcon elhelyezkedni, de eredménytelenül.

Segítségünkre jött azonban Sopron városa, melynek érdemes polgármestere, *Dr. Thurner Mihály* mozgalmat indított a főiskola Sopronba hozatalára. Törekvéseit siker koronázta, az intézet Sopronba költözött és először a mostani Rákóczi nevelőintézetben, majd később véglegesen a régi katonai főreáliskola épületeiben helyezkedett el.

Ma már ott tartunk, hogy ennek az intézménynek Sopronban gyökere van, hozzáöntünk ehhez a talajhoz és úgy érezzük, hogy ez a régi multú és régi kultúrájú város megfelelő kereteket szolgáltat a mi egyetemi intézményünknek, mind a jelenre, mind a jövőre nézve.

Mostani elhelyezésünk folyamán a kormány, a hazai szaktársadalom, vállalatok, társulatok és tudományos intézetek, sőt külföldi jótévedők támogatásával a dologi újjászervezés terén hatalmas lépésekkel haladtunk előre. Elvesztett berendezésünk jelentékeny részét pótoltuk, a tanszékeket a lehetőséghez képest felszereltük, sőt új építkezésekkel is kibővítettük a már meglévő férőhelyeket. Megépült a vaskohászati, érc- és szénélőkészítéstani és anyagvizsgáló laboratórium s a főiskola lövöldéje.

A város mintegy 3600 k. holdas tanulmányerdőt bocsátott a főiskola rendelkezésére, mely külön állami erdőtiszt gondozása alatt áll. Kedvezményes bérért használjuk a város erdejéből kihasított 6000 holdas tanulmányi vadászterületet is.

Az ifjúsági intézményekre is gondja volt a kormánzatnak. Internátust rendeztünk be mintegy 50 hallgató számára, az Ifjúsági Kör pedig szép, emeletes épületet kapott otthonul a város belsejében. 1928-ban megnyílt a soproni Szent Imre Kollégium is, mely 60 hallgatónak nyújt otthont. A kormány ennek építéséhez tekintélyes összeggel járult hozzá.

1923-ban volt az utolsó nagyobb újjászervezés, amikor is az intézet a *M. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola címet kapta*. A két évi gyakorlati szolgálat s az államvizsgarendszer megszűnt s helyébe a szigorlati rendszer lépett, két szigorlattal. A félévi kollokviumok továbbra is kötelezők maradtak.

A tanszékek száma részben régi tanszékek kettéválasztásával, részben új tanszékek szervezésével jelentékenyen emelkedett. 1934 elején összesen 31 szervezett tanszékünk volt, melyek közül azonban ötöt csak helyettes tanárok töltötték be.

A főiskolának két tudományos folyóirata volt: a bányászati és kohászati osztály közleményei német nyelven, „Mitteilungen” cím alatt, és az Erdészeti Kutatóintézet és a főiskola közös folyóirata: az „Erdészeti Kísérletek.” Az elsőnek kiadási költségeit a pénzügyminisztérium viselte és viseli most is a bányászati kutatások terhére, a másikat a földművelésügyi minisztérium tartja fenn az Országos Erdei Alapból. Ezeknek a folyóiratoknak a révén könyvtárunk sok cserepéldányhoz jut, amelyeket mai kedvezőtlen gazdasági helyzetünkben különben nem tudnánk járattni.

Könyvtárunk állománya egyébként már belátható időn belül eléri az 50.000 kötetet.

1927-ben *könyvkiadó alap* létesült 46.000 P alaptőkével, a tanszemélyzet szakirodalmi tevékenységének támogatására. Ez az alap számos tudományos munka kiadását tette lehetővé. Az általános szanalás idejében az alap külön kezelése megszűnt ugyan, azóta azonban a költségvetésben vannak megfelelő összegek előirányozva könyvkiadási költségek előlegezésére.

A főiskola színvonalának emelése tekintetében rendkívül nagy jelentőségű eseményt mutat fel az 1931. év, mely nekünk is meghozta a doktori és magántanári képesítés jogát, az egyetemi jellegnek ezeket az elengedhetetlen attribútumait.

Úgy látszott, hogy a főiskola ezzel mindent elért, amit az ország mai viszonyai között elérhetett. Bár sohasem mondtunk le arról, hogy a jövőben az egyetemi címet is megszerezzük, belátható időn belül nem látszott valószínűnek ebbeli tervünk elérése. Pedig a megoldás előttünk feküdt, közvetlen közelünkben.

1933 májusában pattant ki *Hóman Bálint* kultuszminiszter úr nagyszabású terve, mely a *József Nádor Műegyetem* megszerzéséhez vezetett s mely a bánya- kohó- és erdőmérnöki tudományos szakképzés számára is meghozta a teljes egyetemi jelleget.

Hogy az errevonatkozó 1934. évi X. tc. megszületésének melyek voltak a minket érdeklő előzményei, arról a főiskola 1932—33. évi évkönyvében számoltam be részletesen s most épen azért nem kívánok ismétlésekbe bocsátkozni.

A folyó évi július hó 1.-től költségvetésileg a vallás- és közoktatásügyi minisztérium tárcájához kerültünk át s az új bányakohó és erdőmérnöki kar szeptember 4.-én alakult meg formailag is a *Szily Kálmán* államtitkár, miniszteri biztos úr elnöklete alatt megtartott ülésen. Ezen tették le a főiskola volt tanárai az egyetemi tanári esküt. A rektor és a dékánok pedig szeptember 20.-án tették le megbízatásukat az új funkcionáriusok kezébe.

Ezzel dióhéjba tömörítve, beszámoltam az elmúlt két évszázad történetéről. Úgy érzem, hogy ezután nem volna alka-

lomszerű a mult tanév kisebb eseményeiről külön is részletesen megemlékezmem, amint az a beszámolóval kapcsolatban szokásos. Ezekre nézve utalok az 1933—34. tanévről szóló évkönyvre, mely rövidesen meg fog jelenni. Csupán azt emelem ki, ami a főiskola sorsára nézve elhatározó jelentőségű volt.

Ilyen volt *Dr. Hóman Bálint* kultuszminiszter úr önmagánélvételének a mult év július 4.-én és 5.-én *Szily Kálmán* államtitkár úr önméltósága kíséretében Sopronban tett látogatása (melyről részletesen már mult tanévi évkönyvünk számolt be), mely a helyzet tisztázódását nagymértékben előmozdította. Ekkor nyújtottuk át a főiskola emlékiratát is, melyben a tanács az átszervezéssel kapcsolatban felmerült óhajait fektette le.

Ezeknek az óhajoknak messzemenő, megértő méltánylása jutott kifejezésre az 1934. évi X. tc. szerkezetében. A régi főiskolán képviselt szakok együttmaradtak, úgyhogy az új egyetemi kar az előbbi intézmény egyenes folytatásának tekinthető. A főiskola nem szűnt meg, csak más alakban él tovább. Változtatlanul fenntarthatja régi, bevált tanítási rendszerét s nagyobb zökkenők nélkül folytathatja eddigi munkáját. Az ifjúság is megőrizheti régi szokásait, hagyományait s ápolhatja a Selmecbányáról ide áthozott ősi bajtársi szellemet. Mindez másképp lehetett volna, ha a kultuskormány megértő politikája nem támogatott volna ebbeli óhajaink teljesedésében.

Minthogy azonban jelen beszámolómban a multtal foglalkozott, régi felettes hatóságainkról, a m. kir. pénzügyminisztériumról és a m. kir. földművelésügyi minisztériumról sem szabad megfeledkezmem. Nekik köszönhető, hogy intézményünk oda fejlődött, ahol most áll s hosszú évtizedeken át nevelhette a kifogástalanul kiképzett bánya-kohó- és erdőmérnökök generációit. Épen azért nem mulaszthatom el, hogy azért a jóindulatú, sőt gyakran lelkes támogatásért és áldozatkészségért, melyet az említett szakminisztériumok részéről mindenkor élveztünk, mint a volt főiskola utolsó, búcsúzó rektora, erről a helyről is ne fejezzem ki a tanári testület legmélyebb háláját és köszönetét.

Most pedig, a jövő felé fordítva tekintetemet, a magam részéről is melegen üdvözlöm a József Nádor Műgyetem rektori tanácsát és tanári testületét s kiváltképen a bánya-, kohó- és erdőmérnöki kar első dékánját. Tudom, hogy az ő kezében jó helyen van ez a fontos tisztség s hogy ő arra hivatott kézzel fogja kormányozni almamáterünk hajóját az előtte álló új vizeken.

Adja a Gondviselés, hogy ez az út áldásos legyen s meg hozza mindazt, amit az új korszak első évétől várunk. Hozzon megnyugvást, biztonságot, jó kilátást és viharmentes kifutást a kitűzött cél felé, a mult és a jövő közös célja felé, mely nem lehet más, mint a tudomány, a haza és mindezekben át Isten dicsőségének szolgálata.

Jó szerencsét!

Kinevezések, nyugdíjazások, kitüntetések.

Az egyetemmé való átszervezés lényeges személyi változásokat vont maga után. A bánya-kohó- és erdőmérnöki kar tanszékeinek számát az új tervezet 22-ben állapította meg. Ezzel szemben a főiskola létszáma a tanszékmegszüntetés miatt rendelkezési állományban lévő *Dr. Kövessi Ferenc* kívül 26 rendes és rendkívüli tanárból állott.*) Tehát a létszám apasztása vált elkerülhetetlenül szükségessé.

Ketten, névszerint *Balázs István* és *Pattantyús A. Imre* nyílv. r. tanár, önként benyújtották nyugdíjazási kérvényüket, melyet a kultuskormány elfogadott. *Dr. Kövessi Ferenc* pedig mint egyetemi nyílv. rendes tanár az új egyetem mezőgazdasági és állatorvosi karának növényélettani tanszékére helyeztetett át, illetőleg neveztetett ki. *Dr. Romwalter Alfréd* főisk. nyílv. rendes tanári címmel felruházott nyílv. rendkívüli tanár és *Esztó Péter* főisk. ny. rendkívüli tanár pedig tanácskozási és szavazati joggal felruházott intézeti tanárrá neveztetett ki, a soproni kar kötelékébe, s mindketten megkapták az egyetemi ny. rk. tanári címet is. A többi 22 tanár közül *Boleman Géza*, *Cotel Ernő*, *Kövesi Antal*, *Dr. Walek Károly*, *Tettamanti Jenő*, *Fekete Zoltán*, *Dr. Vitális István*, *Dr. Mihalovits János*, *Széki János*, *Roth Gyula*, *Solt Béla*, *Kelle Arthur*, *Finkey József*, *Vági István*, *Dr. Fehér Dániel*, *Dr. Vendl Miklós*, *Modrovich Ferenc*, *Lesenyi Ferenc* és *Dr. Proszty János* főiskolai nyilvános rendes tanár az 1934. évi július hó 18.-án kelt legelső elhatározás alapján a József Nádor Műegyetem nyílv. rendes tanárává lett, *Dr. Tárczy-Hornoch Antal* főisk. nyílv. rendes tanári címmel felruházott rk. tanár pedig egyetemi nyílv. rk. tanárrá neveztetett ki. Ezt követte valamivel később *Sébor János* főisk. ny. r. tanári címmel és jelleggel felruházott főisk. adjunktus és *Stasney Albert* nyílv. rendes tanári címmel és jelleggel felruházott rk. tanár kinevezése egyetemi nyílv. rk. tanárrá.

Mindenesetre sajnálatos tény, hogy a régi létszámot változatlanul fenntartani nem lehetett. Nyilvánvaló, hogy a tanári létszám visszaesése az oktatás szépen kiépített rendszerét is megcsorbította s ennek következményeit még sokáig fogjuk érezni.

*) Köztük *Sébor János* rendes tanári címmel és a VI. fiz. osztály jellegével felruházott tanszékvezető adjunktussal.

Örömünkre szolgál, hogy *Balázs István* nyug. főisk. nyíl. r. tanár, ki nyugdíjazásával kapcsolatban érdemei elismeréséül az egyetemi nyíl. rendes tanári címet kapta, továbbra is megmarad karunk kötelékében s mint meghívott előadó, folytatólagosan tovább viszi volt tanszéke ügyeit. *Pattantyús Ábrahám Imre* nyug. főiskolai nyíl. rendes tanár, címzetes egyetemi nyíl. rendes tanárt azonban, sajnos, végleg elvesztettük. Ő a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű r. t. műszaki igazgatóságát vállalta s Budapestre költözött. Távozása nagy ürt hagy maga után. A kalorikus és hydrogépek, valamint a kohógéptan szakavatott, nagytudású előadója volt s tárgyainak ellátása nagy gondot s alig legyőzhető nehézséget jelent a kohászati szak számára. De ürt hagy maga után mint ember s mint kartárs is, kinek őszinte jelleme, keresztényi felfogása s kollégiális magatartása osztatlan megbecsülést váltott ki mindazokból, kik vele érintkeztek. Kartársainak őszinte jókívánatai kísérik őt új útjára! Örvendünk, hogy a kitüntetésképen kapott egyetemi tanári cím továbbra is hozzákapcsolja őt karunk tanári testületéhez.

Finkey József ny. r. tanárt a Magyar Tudományos Akadémia 1934. május 11.-én levelező tagjává, *Roth Gyula* ny. r. tanárt pedig a finn Erdészettudományi Társaság tiszteletbeli tagjává választotta.

Kitüntetésben részesült még *Dr. Schleicher Aladár* okl. fémkohómérnök, bölcsészdoktor, nyug. m. kir. főbányatanácsos, műegyetemi magán- és rendkívüli tanár, ki főiskolánkon hosszabb ideig adta elő a fémtechnológiát, a metallografiát és a fémkohászati enciklopédiát, majd később a nevezett tárgyak előadásának irányításával s a II. szigorlaton a fémtechnológiából való vizsgáztatással volt megbízva. Ez a kitüntetés megérdemlett elismerése Schleicher évtizedeken át folytatott nagyértékű gyakorlati és tudományos tevékenységének.

Halálozások.

Kápolnai Pauer Viktor, Kápolnai Pauer István ezredesnek, az egykori garibaldistának, Nápoly díszpolgárának és a magyar katonai irodalom úttörőjének fia, született 1876. július 3.-án Budapesten. Szaktanulmányait a Bányászati és Erdészeti Akadémián végezte. Mind a fémkohászati, mind a bányászati tanfolyamot hallgatta. A bányamérnöki oklevelet 1899-ben nyerte el. Szolgálatát a szélaknai m. kir. bányahivatalnál kezdte meg. Később tanársegéd volt az akadémián, majd újabb üzemi szolgálat után a budapesti m. kir. földtani intézethez került, hol két éven át működött, azután ismét a szélaknai bányahivatalhoz helyezték vissza. Ismereteinek kibővítése céljából 1 évi szabad-

ságot kapott, hogy Berlinben folytathasson tanulmányokat. 1907-ben a nagybányai bányaigazgatóság gépészeti és építészeti hivatalához ment át, majd 1918-ban, már mint bányatanácsos, a budapesti m. kir. főfémjelző és fémbeaváltó hivatalnál folytatta működését.

1923-ban a Sopronba menekült s újjászervezett bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolához osztották be s az I. géptani tanszék ideiglenes vezetését bízták rá. 1924-ben kitüntetésképpen a m. kir. főbányatanácsosi címet és jelleget kapta.

1925-ben átvette s haláláig vezette a bánya- és kohógazdaságtani tanszéket. Újonnan szervezett tanszékről lévén szó, neki jutott a nehéz feladat, hogy a tananyagot összegyűjtse és rendszerbe foglalja. Ő ennek a feladatának kitűnően megfelelt. Az 1927/28. tanévben jelent meg kétkötetes nagy könyvomas kiadványa: „Bánya- és kohógazdaságtani jegyzetek” címén. 1928-ban pedig a Bányászati és Kohászati Egyesületben tartott erről a tárgyról nagyszabású előadást, melynek anyaga a Bányászati és Kohászati Lapok 1928. évi 14—18. füzetében van közzétéve. Különösen szeretett a gazdasági egyensúly elméleti vonatkozásaival foglalkozni s éles ésszel, matematikai szabátossággal világította meg a gazdaság tényezőinek egymásra gyakorolt hatását.

Kápolnai Pauer Viktor rendkívül olvasott, sokoldalú szakember volt s ezenkívül nem mindennapi általános műveltséggel is dicsekedhetett. Több nyelvet beszélt s ifjúkori utazásai nagyban hozzájárultak látókörének bővítéséhez. Annakidején a híres asszuáni gátak építésében is tevékeny részt vett, mint az ott érdekelt angol vállalat alkalmazottja. Belföldi és külföldi szaklapokban több értékes közleménye jelent meg. A világháborúban is részt vett.

Mint embert a kedves, közlékeny modor és mindenki iránti jóindulat jellemezte. Otthonát is nagyon szerette és rokonságával sok jót tett.

Halálával érzékeny veszteség érte mind szakját, mind azt a szűkebb társadalmat, mellyel érintkezett. Emlékét mindenkor kegyelettel fogjuk megőrizni.

*

Dr. vitéz Török Béla adjunktus, helyettes tanár volt a főiskola tanítószemélyzetének másik halottja. Ez a haláleset a maga megrázó tragikumával mély nyomot hagyott kartársai emlékezetében.

Török Béla, *Török Sándor* miniszteri tanácsosnak, a vadászerdei erdészeti szakiskola egykori igazgatójának a fia, 1894-ben született. Középiskolai tanulmányait Temesvárott, az erdőmérnökieket Selmecbányán és Sopronban végezte. Közben, mint tűzértiszt, végigharcolta a világháborút.

Oklevelének megszerzése után rövid ideig gróf Esterházy Ferenc tatai hitbizományának volt erdőgondnoka, majd 1923-tól

a főiskolán teljesített tanári pályáját, először az új-
vasútiépítéstan, majd az erdőgazdaságtan tanáraként. 1926-ban
már mint adjunktus vette át az újonnan szervezett létechnoló-
giai tanárak vezetését. 1929–30-ban egy évig a berlini —
dalmérii egyetemen, majd a sluffburgi műegyetemen
anyagvizsgáló intézetében dolgozott. 1933-ban kitüntetéses
jelölést nyújtott a főiskola tanácsa magántanári jelölésére is el-
fogadta. A habilitáció azonban Török hirtelen fellépett beteg-
sége és halála miatt már nem történhetett meg.

† Dr. vitéz Török Béla.

Doktor szigorlat

A múlt tiszteletben emlegetett doktori oklevelét átvette a fő-
iskola és a Csepeli Szándor ökl. vaskezülművelés tanár-
képző intézetének (305/1934).

a főiskolán teljesített tanársegédi szolgálatot, először az útvásútépítéstani, majd az erdőhasználati tanszéken. 1926-ban már mint adjunktus vette át az újonnan szervezett fatechnológiai tanszék vezetését. 1929—30-ban egy évig a berlin—dahlemi anyagvizsgálóintézetben, majd a stuttgarteri műegyetem anyagvizsgáló intézetében dolgozott. 1933-ban kitűnő minősítéssel szerezte meg az erdészettudományi doktori oklevelet s a következő évben a főiskola tanácsa magántanári jelölésre is elfogadta. A habilitáció azonban Török hirtelen fellépett betegsége és halála miatt már nem történhetett meg.

1934 márciusában jelentkeztek búskomorsága tünetei s május havában, egy őrizetlen pillanatban dördült el kezében a vadászfegyver, mely értékes életét kioltotta. Aki a harctér minden poklát végigküzdötte s utána a tudomány fegyvereit is ifjú lendülettel és nagy rátermettséggel forgatta: céljának elérése előtt, a tanári katedra elnyerésének minden esélyével és legjobb kilátásaival, összeroppant és áldozatul esett az alattomos kórnak, melynek csirája talán már a Doberdó rémes élményei óta lappangott benne.

Vele ragyogó kedélyű, kollégiális gondolkodású kartárs és jeles, nagyjövőjű szakember szállott sírba, kinek elvesztése az intézet tanügyi szervezetében nagy hézagot hagy maga után.

Szellemi hagyatéka számos jeles tanulmányt tartalmaz, melyek főképen erdőhasználati, fatechnológiai és racionalizálási kérdéseket tárgyalnak. Önálló munkája is jelent meg (bár a nehéz viszonyokra való tekintettel csak könyvatos alakjában) „Fűrésztelepek tervezése, Sopron 1927” címen.

*

Az altiszti személyzet halálozás folytán egy tagját vesztette el: *Szakács Antal* II. oszt. altiszt hunyt el fiatalon, 11 évi főiskolai szolgálat után.

Az ifjúságnak is gyásza volt. 1934 februáriusában mély részvétellel kísértük utolsó útjára *Gergely Sándor* szigorló bányamérnökhallgatót.

Doktori szigorlat.

A múlt tanévben egyetlen doktori oklevelet adott ki a főiskola és pedig *Geleji Sándor* okl. vaskohómérnöknek, aki kitüntetéssel tette le a kohómérnöki doktori szigorlatot. (305/1934.)

Kutatóösztöndíjak.

Ilyent ketten kaptak, úgymint *Ijjász Ervin* m. kir. s. erdőmérnök (német csereösztöndíjat) és *Dr. Worschitz Frigyes* okl. erdőmérnök (belföldi kutatási ösztöndíjat). (443/1934. és 804/1934. sz.)

Tanulmányúti, kutatási és egyéb segélyek.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztérium 500 P segélyt utalt ki *Dr. Fehér Dániel* főiskolai ny. r. tanár számára, szaharai tanulmányútja támogatására. (178/1934. sz.)

A m. kir. pénzügyminisztérium 500 P-t folyósított *Dr. Michalovits János* főisk. ny. r. tanár számára, hogy a bécsi régi kamarai levéltárban a főiskola multjára vonatkozó adatokat gyűjtjön. (621/1934. sz.)

Ugyancsak a pénzügyminisztérium utalt ki 3500 P-t a *Bányászati és Kohászati Közlemények* kiadására (1099/1933. sz.).

A m. kir. földművelésügyi minisztérium 1300 P-t utalt ki az erdőmérnökhallgatók tanulmányúti kiadásai részbeni fedezésére.

Az *Erdészeti Kísérletek* című folyóirat kiadását havi 400 pengővel támogatta.

Kutatási célokra a következő összegeket utalványozta:

Roth Gyula ny. r. tanárnak az erdőműveléstani tanszék kísérleteire 400 P-t, a talajvízfigyelő állomások eredményeinek feldolgozására és az ahhoz szükséges eszközök beszerzésére 2000 P-t, a brandmajori csemetekertre 2294 P-t, *Fekete Zoltán* ny. r. tanárnak a fatermési táblák összeállításának munkálataira 2500 P-t, a Mezőgazdasági Múzeum erdészeti csoportjának felújítására 800 P-t, *Dr. Fehér Dániel* ny. r. tanárnak talajtani és talajbiológiai kutatásokra 500 P-t, az akác tenyésztésére vonatkozó vizsgálataira 1040 P-t, a szaharai gyűjtés anyagának hazaszállítására 100 P-t, *Dr. vitéz Bokor Rezső* főisk. adjunktus ákác talajoltási kísérleteire 100 P-t.

A földművelésügyi minisztérium támogatása tehát (az Erdészeti Kísérletekre adott összeggel együtt) 15.834 P-re rúg. Ez a tekintélyes összeg lényegesen előmozdította az erdőmérnöki osztály tanszemélyzetének tudományos munkásságát.

Nehány év tanulmányi eredményei.

A főiskolán a szigorlati szabályzat az erdőmérnöki ágazaton 1921-ben, a bányamérnökön 1922-ben lépett életbe a régi, államvizsgái rendszer helyett. Az első oklevelet pedig 1924-ben adta ki a főiskola az új rendszer alapján.

A szigorlat életbeléptetésével kapcsolatban a régi tanulmányi szabályzat egyebekben is lényeges változásokon ment át. A tantárgyak hallgatásának ismétlését az új rendszer nem ismeri. Minden kollókvium korlátlan számú pótvizsgán ismételhető meg, mindaddig, amíg érdemleges eredménnyel nem jár. Éppenígy korlátlanul ismételhető a szigorlat is bármely tárgyból.

Előre sejthető volt, hogy ez a korlátlan szabadság a szabályszerű tanulmányi időnek számos esetben igen lényeges meghosszabbítását fogja eredményezni. Ma már annyi adat áll rendelkezésünkre, hogy errevonatkozólag módunkban van tájékoztató statisztikai adatokat közölni.

Arranéze, hogy az oklevél megszerzése mennyi időt vesz igénybe, illetőleg, hogy a rövidebb-hosszabb idő alatt végzők száma hogyan oszlik meg, ha tökéletlenül is, az alábbi kimutatás ad felvilágosítást.

Kimutatás

az oklevelet nyert hallgatók számáraól.

A felvétel éve	A beiratkozott hallgatók száma	Ezek közül 8 félévet már hallgatott		Oklevelet nyert a											Összesen	Oklevelet még nem nyert
		szám	‰	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.		
				évben												
1920—21	55	41	75	3	14	5	9	2	3	—	—	2	1	1	40	15
1921—22	75	53	71	8	5	11	10	6	2	—	—	—	3	—	45	30
1922—23	86	61	71	13	16	6	4	8	4	2	1	—	—	—	54	32
1923—24	64	38	59	6	9	5	5	2	1	3	1	—	—	—	32	32
1924—25	59	42	71	5	6	10	4	8	1	2	—	—	—	—	36	23
1925—26	45	26	58	4	4	5	1	4	2	—	—	—	—	—	20	25
1926—27	26	13	50	1	1	2	—	3	—	—	—	—	—	—	7	19
1927—28	25	14	56	6	2	1	2	—	—	—	—	—	—	—	11	14
1928—29	48	27	56	2	6	7	—	—	—	—	—	—	—	—	15	33
1929—30	37	19	51	6	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	27
1930—31	37	17	46	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	29

A fent megjelölt évig oklevelet nyert szigorlók száma

1. a beiratkozottak százalékaiban:

11	23	34	42	50	55	58	59	62	65	73
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

2. a 8 félévet hallgatottak százalékaiban:

18	36	52	64	75	81	84	85	86	90	98
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Ebből megállapítható az a sajnálatos tény, hogy a szabályszerű időben (a beiratkozás utáni 4. évben) az összes beiratkozott hallgatóknak csak egy kis töredéke teszi le a második szigorlatot és még 8 év múlva is csak a fele szerzi meg az oklevelét.

Sajnos, nincsenek biztos adataink arranézve, hogy az oklevelet még nem nyert hallgatók közül (utolsó rovat) hányan hagyták el végleg a főiskolát s hányan csak azért nem szigorlatoztak, mert még hátralékos kollókviumaik vannak. Annyi bizonyos, hogy még az 1920/21-es évfolyamban beiratkozott hallgatók egy része is Sopronban tartózkodik, vagy a vidékről jár be utóvizsgái letetésére. A kimutatás utolsó két rovatában feltüntetett számok tehát még ezekre a régi évfolyamokra nézve is változni fognak.

Annak oka, hogy a hallgatók jelentékeny része nem hallgatta végig a rendes idő alatt mind a 8 félévet (3. és 4. rovat), nagyobbára az első szigorlat sikertelenségében keresendő. Ez t. i. mind a harmadik évfolyam vizsgáinak letetését, mind a IV. évfolyamra való beiratkozást megakadályozza. Természetes, hogy az oklevelet nyert mérnökök számaránya a 8 félévet már végighallgatottakhoz sokkal kedvezőbb, mint az összes beiratkozottak nyers létszámához való viszonya.

Valószínű azonban, hogy a fennebbi statisztika kedvezőtlen voltában nem csupán a vizsgáletétel korlátlan szabadságának van szerepe, hanem a tanterv túltömöttségének is. A jövő feladata lesz olyan rendszert teremteni, amely a ma fennálló hiányokat és hátrányokat egyrészt idejekorán alkalmazott megszorításokkal, másrészt a tanulmányrend reformálásával (esetleg a tanulmányi idő felemelésével) ki fogja küszöbölni.

Külön tanulmány tárgyává tettem még azt is, hogy a hallgatók elhelyezése és környezete milyen hatással van a tanulmányi előmenetelre. Bár ennek a kérdésnek számszerű eldöntése a dolog természeténél fogva nagy nehézségekbe ütközik, mert csaknem lehetetlen erre vonatkozólag kifogástalan statisztikai adatokat gyűjteni, mégis megkíséreltem, hogy, ha kezdetleges alakban és szűkebb körre vonatkozólag is, megoldjam ezt a feladatot.

A hallgatóságot két csoportra osztottam. Az egyikbe soroltam azokat, akik a soproni Szent Imre Kollégiumban laknak, a másikba a többieket. A Szent Imre Kollégium lakói tudvalevőleg bizonyos ellenőrzés és valláserkölcsei irányítás alatt állnak. Ez a kötelességérzet ébrentartására feltétlenül előnyös kihatással van. Dologi szempontból pedig szintén kedvező az ottlakók helyzete, mert rendes otthonuk és élelmezésük van, tehát anyagi gondokkal sem kell küzdeniük. A Szent Imre Kollégium lakói tehát nagy általánosságban kedvezőbb helyzetben vannak a hallgatóság másik csoportjával szemben, kik közül, sajnos, sokaknak kell nélkülözniük vagy a kintlakás egyéb hátrányainak vannak kitéve (szórakozások túlhajtása

stb.). A valószínűség ezért a mellett szól, hogy a bennlakók tanulmányi eredményei jobbak mint a többiekéi.

Az 1928/29. tanévtől az 1933/34. tanévig terjedő 6 éves időszakra nézve az alábbi kimutatás*) szolgálhat tájékozással az elért vizsgaeredményekről:

Tanév	A kollégium bennlakói				Más hallgatók			
	Az elért vizsgaeredmények százalékos megoszlása							
	jeles	jó	elég- séges	0	jeles	jó	elég- séges	0
1928—29	13·9	34·6	51·5	—	12·3	26·5	38·5	22·7
1929—30	13·4	30·5	41·9	14·2	11·2	28·5	38·2	22·1
1930—31	18·6	29·7	36·4	15·3	11·3	31·3	30·8	26·6
1931—32	20·3	25·2	29·2	25·3	10·7	22·0	28·6	38·7
1932—33	11·8	24·4	23·3	40·5	9·0	20·6	21·6	48·8
1933—34	16·8	29·3	26·6	27·3	13·3	21·4	24·2	41·1
Átlag:	16·4	28·7	34·6	20·3	11·5	24·9	30·4	33·2
	45·1%				36·4%			

A fennebbiekből kitűnik, hogy a Szent Imre Kollégiumban elhelyezett hallgatók vizsgateljesítménye általában jobb, mint a többi hallgatóké. A jeles és jó osztályzatok százalékos aránya az előbbiekről 8·7%-kal kedvezőbb, mint az utóbbiaké. A vizsgaeredmények hiánya pedig 12·9%-kal kevesebb mint a kintlakóké. A bennlakók átlagos vizsgaeredménye (ha a jeles = 1, a jó = 2, az elégséges = 3 és az elégtelen = 4): 2·59, a kintlakóké: 2·85, azaz mintegy 10%-kal rosszabb.

Ezek az adatok tehát számszerűen is igazolják azt a feltevést, hogy a tanulmányi eredmények és az elhelyezés milyensége közt bizonyos határozott vonatkozások állanak fenn.

F. Z.

*) A kimutatás csak a végeredményeit tünteti fel annak az aprólékos, hosszú időt igénylő munkának, amelyet ebből a célból *Lichner József* irodafőtiszt végzett nagy gondnal, a főkönyvek adatainak részletes kiírása és csoportosítása alapján.

A M. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola tisztikara az 1933—34. tanévben.

Rektor: *Fekete Zoltán.*

Prorektor: *Cotel Ernő.*

Dékánok: *Dr. Walek Károly* a bányamérnöki osztályon,
Pattantyús-Abrahám Imre a kohómérnöki osztályon,
Modrovich Ferenc az erdőmérnöki osztályon.

A Főiskola személyzete az 1933—34. tanévben.

I. Tanszemélyzet.

1. Nyilvános rendes tanárok.

Dezséri Boleman Géza, okl. gépészmérnök, ny. rendes tanár, a fizika-elektrotechnikai tanszék vezetője, a főiskolának az 1922/23. és az 1928/29. és 1929/30. tanévekben volt rektora, az 1930/31. és 1931/32. tanévekben volt prorektora. A francia becsületrend tisztí keresztjének, a Magyar Mérnök- és Építészegylet aranyérmének, a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Zipernovszky-érmének tulajdonosa, a Magyar Mérnök- és Építészegylet volt alelnöke, ugyanezen egylet soproni osztályának tiszteletbeli tagja, a Budapesti Mérnöki Kamara volt választmányi tagja, a Kir. Magyar Természettudományi Társulat választmányi tagja, a MEFHOSZ tiszteletbeli tagja, a Magyar Elektrotechnikai Egyesület választmányi tagja; a főiskolára 1900. X. 22.-én kinevezve; helyettes tanár 1901. X. 1., rk. tanár 1904. IX. 14., rendes tanár 1906. V. 4. óta; az V. fizetési osztályba 1918. XII. 31.-én neveztetett ki. Előadta a Fizika I—II. részét, valamint az Elektrotechnika I—II. részét és vezeti a főiskola elektromos üzemét.

Dr. Kövessi Ferenc, okl. gazdász, Docteur de l'Université de Paris (Sorbonne, Faculté des sciences), honosított doktora a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem philosophiai szakosztályának. Ny. rendes tanár, a növényélet- és kórtani tanszék volt vezetője. A Kansz soproni törvényhatósági választmányának elnöke és a Kansz országos nagyválasztmányának alelnöke. Sopron th. jogú sz. kir. város törvényhatósági bizottságának rendes tagja és több albizottságának tagja. A soproni ref. egyház presbitere és volt gondnoka. A Magyar Orvosok és Természetvizsgálók Vándorgyűlése nagyválasztmányának és központi választmányának tagja. A Frankenburg Irodalmi Kör választmányának tagja. Több hazai és külföldi tudományos egyesületnek alapító vagy rendes tagja; rk. tanár 1904. X. 20., rendes tanár 1906. V. 23. óta és az V. fizetési osztályba kineveztetett 1922. VIII. 5.-én. 1933. augusztus végével rendelkezési állományba helyezve.

Cotel Ernő, okl. vaskohómérnök, ny. r. tanár, a vaskohászati tanszék vezetője, 1930/31. és 1931/32. tanévi rektor, 1932/33. tanévi és ezidei prorektor., a kohómérnöki osztálynak 1924/25. tanévben volt dékánja. Kitüntette a Magyar Mérnök- és Építészegylet aranyérmével és Hollán-díjával. A karddal és sisakkal díszített háborús emlékérem tulajdonosa, a Hernádvölgyi

Magyar Vasipari R. T. volt korompai vas- és acélgyárának igazgatója, Sopron thv. jogú sz. kir. város törvényhatósági bizottságának és kisgyülésének, valamint az Országos Természettudományi Tanácsnak tagja, a Mérnöki Kamara állandó választott bíróságának tagja; rendes tanár az V. fizetési osztályban 1923. III. 31. óta. Előadta a Vaskohászatban I. és II. részét, a Vas- és acélöntészetet, a Hengerlés-kovácsolást és a Vasgyári telepek tervezését.

Kövesi Antal, okl. gépészmérnök, ny. rendes tanár, a mechanikai tanszék vezetője, a főiskola 1916/17. és 1917/18. tanévekben volt rektora és az 1918/19., 1919/20. tanévekben volt prorektora. Kítüntetései: Népfelkelő ezredes-mérnöki cím és jelleg, pénzügyminiszteri elismerés, belügyminiszteri elismerés, polgári emlékérem és a N. M. V. díszjelvényének tulajdonosa. Belügyminiszteri ismételt elismerés. Képesített fővasúti mozdonyvezető és motorvonatvezető, a soproni kir. törvényszék gépészeti szakértője bűnügyekben, a Felsőoktatásügyi Egyesület választmányi tagja, a Bányászati és Kohászati Lapok szerkesztő-bizottságának tagja, Sopron város törvényhatósági bizottságának és kisgyülésének tagja és a közüzemi bizottság elnöke, a gázvédelmi bizottság és idegenforgalmi bizottság tagja, a Tesz kerületi választmányának tagja, a Menza Academica-Egyesület dísztagja és alapítója, a Soproni Automobil Egyesület védnöke, a N. M. V. soproni körzet vezetője, a M. Kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola Ifjúsági Körének dísztagja, a soproni kaszinó egylet választmányi tagja; rk. tanár 1906. V. 17., rendes tanár 1907. V. 1. és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én neveztetett ki. Előadta a Mechanika I., II. és III. részét, a Grafosztatikát (bánya- és kohómérnökhallgatóknak) és a Vasszerkezetek című tantárgyat.

Dr. Walek Károly, okl. bányamérnök, bölcsészettudományi doktor, ny. rendes tanár, a mennyiségtani tanszék vezetője, a bányamérnöki osztály ezidei és többízben volt dékánja, a diákjóléti intézmények bizottságának elnöke; rk. tanár 1910. I. 15., rendes tanár 1911. X. 31. óta és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én neveztetett ki. Előadta a Mennyiségtan I. és II. részét.

Tettamanti Jenő, okl. gépészmérnök, ny. rendes tanár, a bányagéptani tanszék vezetője, a főiskola 1924/25., 1925/26. tanévekben volt rektora, az 1926/27. és 1927/28. tanévekben volt prorektora, a főiskolai központi könyvtár vezetője; a főisk. bány.-koh. közlemények társszerkesztője, a Magyar Mérnök- és Építészegylet soproni osztályának választmányi tagja, Sopron szab. kir. város törvényhatósági bizottságának tagja, a budapesti mérnöki kamara állandó választott bíróságának tagja; rendes tanár 1913. V. 16. óta és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én neveztetett ki. Előadta a Géptan I. és II. részét, a Mechanikai technológiát, az Üzemi gépkísérleteket és a Bányatelepek energiaellátása és energiagazdálkodása című tantárgyat.

Fekete Zoltán, okl. erdőmérnök, ny. rendes tanár, az erdőrendezéstani tanszék vezetője, a főiskola e. i. rektora (az 1932/33. tanévtől kezdve), az 1926/27. és 1927/28. tanévekben volt rektora, az 1928/29., 1929/30. tanévekben volt prorektora, az erdőmérnöki osztály hat ízben volt dékánja. Az országgyűlés felsőházának tagja, a felsőház közoktatásügyi bizottságának tagja, a Nemzeti Egység Pártjának társelnöke és Sopron város törvényhatósági bizottságának hivatalból tagja, a városi köz- és jogügyi bizottság tagja, az Orsz. Erdészeti Egyesület, a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület és a M. Mérnök- és Építészegylet soproni fiókjának választmányi tagja, a Finn Erdészettudományi Társaság levelező tagja; rk. tanár 1911. VIII. 23., rendes tanár 1913. V. 10. óta. Az V. fiz. osztályba 1923. VII. 9.-én neveztetett ki. Előadta az Erdőbecslés-tant, Erdőrendezéstani I. és II. részét és az Erdőértékszámítás-tant.

Dr. Vitális István, okl. középiskolai tanár, bölcsészettudományi doktor, ny. rendes tanár, a földtan-telepísmertani tanszék vezetője, a főiskola 1919/20. tanévben volt rektora és az 1920/21. és 1921/22. tanévekben volt prorektora, a bányamérnöki osztálynak az 1924/25. tanévben volt dékánja, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, a Felsőoktatásügyi Egyesület igazgató-sági tagja, a Magyar Földtani Társulat választmányi tagja, az Országos Természettudományi Tanács tagja, a Királyi Magyar Természettudományi Társulat választmányi tagja; rk. tanár 1912. X. 26., rendes tanár 1914. IV. 1. óta és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én neveztetett ki. Előadta a Telepísmertan I. és II. részét, az Őslénytant, a Történeti földtant és a Vasércelőfordulások című tantárgyakat és vezette a földtan-és telepísmertani kirándulásokat.

Dr. Mihalovits János, a jog- és államtudományok tudora, ny. rendes tanár, a bányajogi tanszék vezetője, a főiskolának 1923/24. tanévben volt rektora, az 1924/25. és 1925/26. tanévekben volt prorektora és az 1927. évben volt felsőházi képviselője, a soproni r. kath. konventnek és a soproni kath. elemi iskola iskolaszékének tagja; rk. tanár 1912. X. 2., rendes tanár 1915. X. 1. óta és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én neveztetett ki. A következő tárgyakat adta elő: 1. Bánya- és víz-jog; 2. Közigazgatási jog; 3. Magánjog; 4. A bányászat története; 5. Munkáskérdés.

Széki János, okl. fémkohómérnök, ny. rendes tanár, a fémkohászati tanszék vezetője, a kohómérnöki osztály több ízben volt dékánja, a Főiskolai Segélyző Egylet elnöke és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület soproni osztályának választmányi tagja; rk. tanár 1914. I. 1., rendes tanár 1918. V. 7. óta és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én neveztetett ki. Tantárgyai a következők: Fémkohásattan I., II., III. és IV. rész; Fémkohásattani gyakorlat I., II. és III. rész.

Fémkohászati elemzések tüzi úton a hozzátartozó gyakorlattal. A gyakorlatokon a tanárnak a tanszéki adjunktus segédkezett.

Roth Gyula, okl. erdőmérnök, ny. rendes tanár, az erdőművelés-, vad- és halgazdaságtani tanszék vezetője, az erdőmérnöki osztály több ízben volt dékánja, az Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetségének elnöke, a finn Metsätieteellinen Seura tiszteletbeli tagja, a M. Kir. Erdészeti Kutató Intézet vezetője, a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzetközi Szövetsége soproni osztályának elnöke, a Kir. Magyar Természetudományi Társulat választmányi tagja, a Magyar Ornithológusok Szövetségének alelnöke, az Országos Erdészeti Egyesület, a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesületének és a soproni Mérnök- és Építészegylet választmányi tagja, az alföldi erdőtelepítési szaktanács tagja; rk. tanár 1922. III. 1., rendes tanár 1922. XII. 23. óta és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én nevezetett ki. Előadta az Erdőműveléstan I. és II. részét, a Vad- és halgazdaságtant, vezette az Erdőművelés- és vadászattani gyakorlatokat.

Solt Béla, okl. fémkohómérnök, ny. rendes tanár, az építészeti tanszék vezetője, a kohómérnöki osztály 1927/28., 1929/30. tanévben volt dékánja, a főiskola helyi gazdasági előadója, a Budapesti Mérnöki Kamara választmányának tagja; rendes tanár 1923. XII. 14. óta s ugyanakkor nevezetett ki az V. fizetési osztályba. Előadta az Építéstan I—II. részét, valamint a Középítéstan I—II. részét és vezette ezen tantárgyak rajzgyakorlatait.

Balázs István, okl. vaskohómérnök, ny. rendes tanár, a tüzeléstan és az anyagvizsgálati tanszék vezetője. Kítüntetései: Újolagos legfelsőbb dícsérő elismerés a kardokkal, legfelsőbb dícsérő elismerés a kardokkal, Károly csapatkereszt, háborús emlékérem; rendes tanár 1923. XII. 14. óta s ugyanakkor nevezetett ki az V. fizetési osztályba. Tantárgyai: Tüzeléstan, A vas alkalmazott metallográfiája, Vasipari anyagvizsgálat, Vaskémlészettan, Tüzeléstan enciklopédia. 1934. évi június hó végével nyugdíjba vonult.

Kelle Arthur, okl. erdőmérnök, ny. rendes tanár, az erdővédelemtani tanszék vezetője, az erdőmérnöki osztály 1926/27. és 1927/28. tanévekben volt dékánja; rendes tanár 1923. XII. 15. óta s ugyanakkor nevezetett ki az V. fizetési osztályba. Előadta az Erdővédelemtant, az Erdészeti állattant és a Növénykörtant.

Finkey József, okl. bányamérnök, ny. rendes tanár, az érc- és szénélőkészítéstan tanszék vezetője, a bányamérnöki osztály 1929/30. tanévben volt dékánja, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja. A karddal és sisakkal díszített háborús emlékérem tulajdonosa; rk. tanár 1923. XII. 15., rendes tanár 1926. V. 29. óta, az V. fizetési osztály jellegével felru-

házva 1931. II. 7. óta. Az előadott tantárgyak: Ércelőkészítés-tan I. és II. rész, Szénelőkészítés és brikettezés, Érc- és szénelőkészítő művek tervezése, Érc- és szénelőkészítő laboratóriumi gyakorlat, Ércelőkészítéstani enciklopédia.

Vági István, okl. erdőmérnök, ny. rendes tanár, az erdészeti vegytani tanszék vezetője, az erdőmérnöki osztály 1928/29.—1931/32. tanévekben volt dékánja. Kitüntetései: III. osztályú katonai érdemkereszt a kardokkal, bronz signum laudis a kardokkal, II. osztályú német vaskereszt, bronz vitézségi érem; rk. tanár 1923. XII. 15., rendes tanár 1926. V. 29. óta, az V. fizetési osztály jellegével felruházva 1931. III. 17. óta. Előadta az általános és szervetlen vegytant, a Szerves vegytant és a Termőhelyismerettan I. és II. részét.

Dr. Fehér Dániel, okl. erdőmérnök, bölcsészettudományi doktor, ny. rendes tanár, a növénytan intézet és a főiskolai botanikus kert vezetője, a Suomen Metsätieteellinen Seura (Finn Erdészettudományi Egyesület) levelező tagja, az American Society of Plant Physiologists, a Deutsche Botanische Gesellschaft, a Deutsche Dendrologische Gesellschaft, az Internationale Vereinigung für Bodenkunde r. tagja, az „Archiv für Mikrobiologie“ nemzetközi szerkesztőbizottságának tagja, a „Biological Abstracts, az Union of American Biological Societies“ magyarországi referense, az Anyagvizsgálók Nemzetközi Szövetsége tanulmányi bizottságának magyarországi kiküldöttje, a finn botanikai és zoológiai társaság levelező tagja; rk. tanár 1923. XII. 15., rendes tanár 1926. V. 29. óta, az V. fizetési osztály jellegével felruházva 1933. VII. 26. óta. Előadta az Általános növénytant, a Részletes növénytant és Származástant, és A fás növények szövettani vizsgálatát.

Dr. Vendl Miklós, okl. középiskolai tanár, bölcsészettudományi doktor, ny. rendes tanár, az ásvány-földtani tanszék vezetője, a bányamérnöki osztály 1927/28., 1930/31. és 1931/32. tanévekben volt dékánja, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, a Szent István Akadémia IV. osztályának rendes tagja, egyetemi magántanár. Kitüntetései: Újlagos legfelsőbb dícsérő elismerés a kardokkal, legfelsőbb dícsérő elismerés a kardokkal, I. oszt. ezüst vitézségi érem, II. oszt. ezüst vitézségi érem, bronz vitézségi érem, Károly-csapatkereszt és sebesülési érem és a karddal és sisakkal díszített háborús emlékérem. A Magyarhoni Földtani Társulat választmányi, a Deutsche Mineralogische Gesellschaft és az angol Mineralogical Society r. tagja és a Geologische Gesellschaft in Wien tagja; rk. tanár 1923. XII. 15., rendes tanár 1926. V. 29. óta, az V. fizetési osztály jellegével felruházva 1933. VI. 29. óta. Előadta az Általános ásványtant, az Általános Földtant, az Ásvány- és kőzettant, a Rendszeres ásványtant, a Kőzettani praktikumot, a Földtant és a Kőzettant.

Modrovich Ferenc, okl. erdőmérnök, ny. rendes tanár, az út- és vasútépítéstani tanszék vezetője, az erdőmérnöki osztály

1932/33. tanévi és ezidei dékánja, a főiskola helyettes helyi gazdasági előadója. Kitüntetései: Tulajdonosa a hadi ékítményes III. oszt. katonai érdemkeresztnek a kardokkal, az ezüst és a bronz katonai érdemkeresztnek a kat. é. k. szalagján a kardokkal, a Károly csapatkeresztnek és a kardokkal és sisakkal díszített hadi emlékéremnek, a Magyar Mérnök- és Építészegylet nagyválasztmányának tagja és ugyanezen egylet Soproni Osztályának elnöke; rk. tanár 1923. XII. 15., rendes tanár 1927. IV. 14. óta. Előadta az Erdészeti szállító berendezések I. és II. részét, a Víz- és hídépítést és az erdőmérnökhallgatók részére Grafosztatikát, majd a II. félévben v. Török Béla dr. betegsége, majd elhalálása miatt megbízott az erdőmérnökhallgatók részére előadott Mechanika I. és II. részből a kolkviumok és vizsgák megtartásával.

Lesenyi Ferenc, okl. erdőmérnök, ny. rendes tanár, az erdőgazdasági politikai tanszék vezetője, a Felsőoktatásügyi Egylet választmányi tagja; rk. tanár 1923. XII. 15., rendes tanár 1927. IV. 14. óta. Előadta az erdőmérnökhallgatók részére a Nemzetgazdaságtant, az Erdészeti jogot, az Erdészeti adminisztrációt és az Erdőgazdasági politikát.

Pattantyús-Ábrahám Imre, okl. vaskohómérnök, ny. rendes tanár, a kohógéptani tanszék vezetője, a kohómérnöki osztály ezidei s több ízben volt dékánja, az ifjúsági Becsületszék tanárelnöke, a Főiskolai Szent Imre Kör tanárelnöke, a Főiskolai Szent Imre Kör kuratóriumának tagja, a Magyar Mérnök és Építészegylet tanácsának tagja, ugyanezen egylet soproni osztályának választmányi tagja, Sopron város törvényhatósági bizottságának tagja, a soproni r. kath. konventnek és a soproni kath. elemi iskola iskolaszékének tagja, a Magyar Cserkészszövetség III. kerületének társelnöke és Sopronvármegyei Intézőbizottságának tagja, több társadalmi egyesület választmányi tagja. Kitüntetései: Koronás arany érdemkereszt, háborús emlékérem karddal és sisakkal; rk. tanár 1924. X. 9., rendes tanár 1927. IX. 6. óta. Előadta a Kalorikus és hidrogépek, továbbá a Kohógéptan I. és II. része című tantárgyakat, vezette a Kalorikus és hidrogépek gyakorlatait és a Kohógéptani rajztermi gyakorlatokat. 1934. évi június hó végével nyugdíjba vonult.

Dr. Proszta János, bölcsészettudományok doktora, ny. rendes tanár, az általános vegytani tanszék vezetője, a kohómérnöki osztály 1930/31. tanévben volt dékánja, a Főiskolai Atlétikai és Football Club tanárelnöke, a Soproni Automobil Egyesület választmányi tagja. Kitüntetései: Ezüst katonai érdemérem a kardokkal, bronz katonai érdemérem a kardokkal, II. oszt. ezüst vitézségi érem, bronz vitézségi érem, Károly csapatkereszt, háborús emlékérem a kardokkal; rk. tanár 1924. X. 9., rendes tanár 1928. I. 5. óta. Előadta a Kémia I., Kémia II., Fizikai kémia, Elektrokémia című tantárgyakat és vezette a Fizikai-kémiai és Elektrokémiai gyakorlatokat.

2. Nyugdíjazott rendes tanárok.

Réz Géza, okl. bányamérnök, nyug. rendes tanár, a bányaműveléstani tanszék volt vezetője, a főiskola 1918/19. tanévben volt rektora, a bányamérnöki osztálynak több ízben volt dékánja; rk. tanár 1906. V. 17., rendes tanár 1907. V. 1. óta és az V. fizetési osztályba 1923. III. 31.-én nevezetett ki. Az 1926. évi július hó végén történt nyugalombavonulásáig előadta a bányaműveléstan I., II., III. és IV. részét, vezette a Bányatelepítések tervezése és egyéb bányaműveléstani gyakorlatokat.

Tomasovszky Lajos, okl. fémkohómérnök, nyug. rendes tanár, az általános vegytani tanszék volt vezetője, a kohómérnöki osztály több ízben volt dékánja. Kitüntetései: Pénzügyminiszteri elismerés, legfelsőbb kormányzói elismerés; rk. tanár 1909. XII. 14., rendes tanár 1914. IV. 1. óta és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én nevezetett ki. Az 1927. évi október hó végén történt nyugalombavonulásáig előadta a Chémia I. és II. részét, a Chémiai technológiát, valamint a Szenek chémiája című tantárgyakat.

Krippel Móric (l. az előadók közt).

3. Nyilvános rendes tanári címmel és a VI. fizetési osztály jellegével felruházott tanárok.

Dr. Tárczy-Hornoch Antal, okl. bányamérnök, okl. bányamérőmérnök, bányászati tudományi doktor, ny. rendes tanári címmel és a VI. fizetési osztály jellegével felruházott ny. rk. tanár, a bányaméréstani tanszék vezetője. A karddal és sisakkal díszített háborús emlékérem tulajdonosa, a Magyar Tudományos Akadémia geodéziai és geofizikai nemzeti bizottságának és a Magyar Fotogrammetriai Társaság választmányának tagja; rk. tanár 1926. IX. 5. óta, rendes tanári címmel és a VI. fizetési osztály jellegével felruházva 1931. II. 7. óta. Előadta a Geodézia I., II. és III. részét, a Bányaméréstan, valamint az Alkalmazott bányaméréstan és bányászati kutató mérések című tantárgyakat. Vezette a geodéziai, bányaméréstani és bányatérképszervezési gyakorlatokat.

Sébor János, okl. erdőmérnök, okl. földmérőmérnök, ny. rendes tanári címmel és a VI. fiz. oszt. jellegével felruházott adjunktus, az erdészeti földméréstani tanszék ideiglenes vezetője; rk. tanári címmel és jelleggel felruházva 1926. IX. 24., rendes tanári cím és a VI. fizetési osztály jellegével felruházva 1932. VI. 30. óta. Előadta a Földméréstan I. és II. részét, a Felső geodéziát, a Fotogrammetriát és a Vadpatakszabályozást.

Stasney Albert, okl. fémkohómérnök, ny. rendes tanári címmel és a VI. fiz. oszt. jellegével felruházott ny. rk. tanár, az ábrázoló geometriai tanszék és a főiskolai sokszorosító műhely vezetője. Kitüntetései: legfelsőbb dícsérő elismerés, I. oszt. ezüst vitézségi érem, Károly csapatkereszt; rk. tanári cím és

jelleggel felruházva 1926. IX. 24., rk. tanár 1929. V. 18., rendes tanári cím és a VI. fizetési osztály jellegével felruházva 1932. VI. 30. óta. Előadta az ábrázoló geometria I. és II. rész, a Technikai rajz I. és II. rész, valamint a Gépíprajz elemei című tantárgyakat.

Dr. Romwalter Alfréd, okl. középiskolai tanár, okl. felsőkereskedelmi iskolai tanár, bölcsészettudományi doktor, főiskolai ny. rendes tanári címmel és a VI. fiz. oszt. jellegével felruházott ny. rk. tanár, az elemző kémiai tanszék vezetője, egyetemi magántanár, a fiumei M. kir. Kiviteli Akadémia v. tanára, a bányászati és kohászati osztály Közleményeinek társszerkesztője; rk. tanár 1928. V. 1. óta, rendes tanári cím és a VI. fizetési osztály jellegével felruházva 1932. VI. 30. óta. Előadta az Elemző kémiát, a Kémiai technológiát és a Szén kémiaiát.

4. Nyilvános rendkívüli tanár.

Esztó Péter, okl. bányamérnök, ny. rendkívüli tanár, a bányaműveléstani tanszék vezetője, a Nemzetközi mélyfúró kongresszus állandó nemzeti előkészítő bizottságának tagja; rk. tanár 1932. IX. 7. óta. Előadta a Bányaműveléstan I—IV. részét és vezette a Bányaműveléstani és a bányatelepítések tervezése című gyakorlatokat.

5. Magántanár.

Vitéz gálócsi Gálócsy Zsigmond, okl. vaskohómérnök, a gázgyártás és a gáztüzelésű ipari kemencék tervezése c. tárgykör magántanára, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, a Magyar Mérnök és Építészegylet, a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetsége választmányi és a budapesti Mérnöki Kamara nagyválasztmányának tagja, a Hungária Magyar Technikusok Egyesülete dominusa, a Magyar Energiagazdasági Nagybizottság főtitkára. Kítüntetései: Arany és II. oszt. ezüst vitézségi érem, Károly csapatkereszt, hadi emlékérem. A Vitézi Rend első főszekestartója. Magántanár 1933. augusztus 19. óta.

6. Más egyetemek magántanarai.

Dr. Vendl Miklós, a Pázmány Péter Tudományegyetem magántanára. (L. 1. alatt.)

Dr. Szádeczky-Kardoss Elemér, a Pázmány Péter Tudományegyetem magántanára. (L. 8. b. alatt.)

7. Előadók.

Krippel Móric, okl. erdőmérnök, nyugdíjazott főiskolai rendes tanár, az erdőhasználati tanszék ideiglenes vezetője, a

főiskola 1914/15. és 1915/16. tanévekben volt rektora és az 1916/17., 1917/18. és az 1923/24. tanévekben volt prorektora, az erdőmérnöki osztály több ízben volt dékánja. Kitüntetései: A Kormányzó Úr Öfóméltóságának 1933. évi március 28.-iki legfelsőbb elismerése buzgó szolgálataiért. Közreműködői érem a budapesti 1896. évi ezredéves kiállításon „hasznos javításért”, bronzérem a párisi 1900. évi nemzetközi kiállításon a szögfelhordókészülékért, aranyérem a pozsonyi 1902. évi mezőgazdasági kiállításon „új erdészeti műszerekért”, aranyérem a pécsi 1907. évi kiállításon „saját találmányú felrakó és tájoló műszerért” és közreműködő oklevél a bécsi 1910. évi nemzetközi vadászati kiállításon. A Magyar Mérnökök és Építészek Egyesülete soproni osztályának és a Felvidékiek Soproni Egyesületének választmányi tagja. 1926. évi január hó 24.-én megválasztott az Idő-világnyelv magyarországi szövetsége elnökének; rendes tanár 1908. IX. 15. és az V. fizetési osztályba 1923. VII. 9.-én neveztetett ki. Az 1926/27. tanév végével nyugalomba vonult. Előadta az erdőhasználati tanszék tantárgyait: a Faterkedelmi ismereteket és az Erdőhasználatot; és 1934. április 23.-ától kezdve a Fatechnológiai tanszéknek Faipari technológia c. tantárgyát.

Kápolnai Pauer Viktor, okl. bányamérnök, előadó, m. kir. főbányatanácsos, a bánya- és kohógazdaságtani tanszék vezetőjével ideiglenesen megbízva. Kitüntetései: M. kir. főbányatanácsosi cím és jelleggel felruházva 1924. III. 27. óta. (A főiskolán 1923. VI. 25. óta.) Tantárgyai: a bánya- és kohómérnökhallgatók részére a Nemzetgazdaságtan, a Bányagazdaságtan és Kohógazdaságtan, valamint Bányagazdaságtani gyakorlatok. Meghalt 1934. évi július 22.-én.

Pocsubay János, okl. bányamérnök, előadó. Pénzügyminisztériumi megbízás alapján előadta a vaskohómérnökhallgatók részére előírt Geodéziát s vezette az ezzel kapcsolatos gyakorlatokat. Adjunktus a bányaméréstani tanszéken. Sopron thjf. sz. kir. város bányászati szakértője. Kitüntetései: Bronz katonai érdemérem a kardokkal, I. és II. osztályú ezüst vitézségi érem, bronz vitézségi érem, Károly csapatkereszt. A karddal és sisakkal díszített háborús emlékérem tulajdonosa. (A főiskolán 1915. XII. 15. óta.)

Vitéz Török Béla dr., okl. erdőmérnök, előadó, a fatechnológiai tanszék ideiglenes vezetője, a főiskolai asztalosműhely vezetője. Kitüntetései: Legfelsőbb dícsérő elismerés a kardokkal, I. osztályú ezüst vitézségi érem, bronz vitézségi érem, Károly csapatkereszt, hadiemlékérem a kardokkal és sisakkal. (A főiskolán 1923. I. 15. óta.) Előadta a Fatechnológiát, a Fűrésztelepek tervezését, Fűrésztelepek tervezési rajzát, Mechanika I. és II. részét (erdőmérnökhallgatóknak). Meghalt 1934. évi május 21.-én.

Falk Richárd, okl. gépészmérnök, előadó. Előadta a Gépelemek című tárgyat és vezette a Gépelemek rajza című gyakorlatot pénzügyminiszteri rendelet folytán. Adjunktus a bányagéptani tanszéken. A Soproni Automobil Egyesület választmányi tagja. Kitüntetései: Bronz vitézségi érem, Károly csapatkereszt. (A főiskolán 1924. V. 1. óta.)

Dr. Verő József, okl. vaskohómérnök, a fémtechnológia és metallografia előadója. (A főiskolán 1928. VIII. 13. óta.) Előadta a Metallografia I. és II. részét, a Fémtechnológia I. és II. részét és vezette a velük kapcsolatos gyakorlatokat.

Dr. Kund Vilmos, városi tiszti orvos, az Ipari egészségügy című tantárgy előadója. (A főiskolán 1920. III. 29. óta.)

Kresadlo József, okl. bányamérnök, főiskolai kvesztor, az Állami számviteltan című tantárgy előadója. (A főiskolán mint előadó 1931. X. 9. óta.)

Spanner Géza, lyceumi tanár, az angol nyelv előadója. (A főiskolán 1927. II. 22. óta.)

Dr. Emmer József, reálgimnáziumi tanár, a német nyelv előadója. (A főiskolán 1926. III. 22. óta.)

Nagy Zoltán, okl. testnevelési tanár, mint testnevelési szakelőadó, a hallgatók részére előírt testgyakorlati órákat tartotta. (A főiskolán 1931. X. 7. óta.)

8. a) *Adjunktus a VII. fizetési osztályban.*

Ürmösi László, okl. fémkohómérnök, adjunktus az általános vegytani tanszéken. Kitüntetései: Bronz katonai érdemérem a kardokkal, Károly csapatkereszt, háborús emlékérem a kardokkal. (A főiskolán 1913. XII. 1. óta.)

8. b) *Adjunktusok a VIII. fizetési osztályban.*

Krutkovszky Károly, okl. fémkohómérnök, adjunktus a fémkohászati tanszéken. (A főiskolán 1915. IV. 19. óta.)

Pocsubay János, okl. bányamérnök, adjunktus a bányaméréstani tanszéken. Sopron sz. kir. thifj. város bányászati szakértője. Kitüntetései: Bronz katonai érdemérem a kardokkal, I. és II. osztályú ezüst vitézségi érem, bronz vitézségi érem, Károly csapatkereszt. A karddal és sisakkal díszített háborús emlékérem tulajdonosa. (A főiskolán 1915. XII. 15. óta.) Pénzügyminisztériumi megbízás alapján előadta a vaskohómérnökhallgatók részére előírt Geodéziát s vezette az ezzel kapcsolatos gyakorlatokat.

Vitéz Bokor Rezső dr., okl. erdőmérnök, bölcsészettudományi doktor (a göttingeni egyetem math. és természettudományi fakultásán), adjunktus a növénytan tanszéken. A Fák anatómiája és fiziológiája, valamint a Növénykórtan című tantárgyakkal kapcsolatos gyakorlatokat tartotta. (A főiskolán 1923. IX. 26. óta.)

Mika József, okl. vaskohómérnök, adjunktus az elemző vegytani tanszéken. (A főiskolán 1923. XI. 28. óta.)

Dr. Nahoczky Alfonz, okl. vaskohómérnök, adjunktus a tüzeléstani és anyagvizsgálattani tanszéken. (A főiskolán 1924. XI. 20. óta.)

Falk Richárd, okl. gépészmérnök, adjunktus a bányagép-tani tanszéken. A Soproni Automobil Egyesület választmányi tagja. Kitüntetései: Bronz vitézségi érem, Károly csapatkereszt. (A főiskolán 1924. V. 1. óta.) Előadta a Gépelemek című tárgyat és vezette a Gépelemek rajza című gyakorlatot pénzügyminiszteri rendelet folytán.

Schumacher Károly, okl. erdómérnök, adjunktus az erdészeti vegytani tanszéken. Kitüntetései: I. oszt. ezüst vitézségi érem, II. oszt. ezüst vitézségi érem, Signum laudis a kardokkal, Károly csapatkereszt. (A főiskolán 1924. V. 8. óta.)

Dr. Szádeczky-Kardoss Elemér, okl. középiskolai tanár, bölcsészettudományok doktora, adjunktus az ásvány-földtani tanszéken, a budapesti Pázmány Tudományegyetemen a szedimentpetrografia magántanára, a Société Géologique de France, a Geologische Gesellschaft in Wien tagja. A Soproni Liszt Ferenc Zeneegyesület p. választmányi tagja. (A főiskolán 1926. I. 30. óta.)

Kiss Ignác, okl. vaskohómérnök, adjunktus a mennyiség-tani tanszéken. (A főiskolán 1923. IX. 17. óta.)

9. a) *Tanárségedek a IX. fizetési osztályban.*

Diószeghy Dániel, okl. vaskohómérnök, tanárséged a vaskohászati tanszéken. (A főiskolán 1925. X. 15. óta.)

Kovács Ernő, okl. erdómérnök, tanárséged az erdőrendezéstani tanszéken. (A főiskolán 1927. IV. 12. óta.)

Mayer Zoltán, okl. erdómérnök, tanárséged az erdőművelés-, vad- és halgazdaságtani tanszéken. A Hubertus Sopronvárosi és Sopronvármegyei Vadászati Védőegyesület és a Magyar Ornithológusok Szövetsége soproni körzetének főtitkára. Vezette a lövészetű gyakorlatokat. (A főiskolán 1927. IV. 2. óta.)

Kutasy Viktor, okl. erdómérnök, tanárséged az építéstani tanszéken. (A főiskolán 1926. VII. 12. óta.)

Rikly István, okl. erdómérnök, tanárséged az út-vasútépítéstani tanszéken. A második félévben v. Török Béla dr. betegsége, majd elhalálása folytán Modrovich Ferenc, főisk. ny. r. tanár vezetése és irányítása mellett előadta a Mechanika II. rész c. tárgyat az erdómérnökhallgatóknak. (A főiskolán 1927. VII. 25. óta.)

9. b) *Tanárségedek a X. fizetési osztályban.*

Plauder Nándor, okl. erdómérnök, tanárséged az erdőhasználati tanszéken. (A főiskolán 1927. VII. 30. óta.)

Pulay Ferenc, okl. bányamérnök, tanársegéd az ábrázoló geometriai tanszéken. (A főiskolán 1927. X. 1. óta.)

Bökönyi József, okl. bányamérnök, tanársegéd a fizika-elektrotechnikai tanszéken. (A főiskolán 1928. X. 17. óta.)

Dinda János, okl. bányamérnök, tanársegéd a földtan-telepísmertani tanszéken. (A főiskolán 1933. VII. 19. óta.)

10. Szakdíjnokok.

Lukács Nándor, okl. erdőmérnök az erdészeti földmértani tanszéken. (A főiskolán 1927. XII. 1. óta.)

Györfi János, okl. erdőmérnök az erdővédelemtani tanszéken. (A főiskolán 1929. III. 4. óta.)

Skriba Zoltán, okl. vaskohómérnök a kohógeptani tanszéken. (A főiskolán 1930. V. 1. óta.)

Jávor Alajos, okl. bányamérnök a mechanikai tanszéknél. (A főiskolán 1933. XI. 22. óta.) Állásáról lemondott 1934. július 31.-én.)

II. Hivatali személyzet.

1. Rektori hivatal.

Lichner József, irodatiszt. (A főiskolán 1911. XI. 7. óta.)

Kriszta Valéria, irodasegéd-tiszt. (A főiskolán 1915. V. 14. óta.)

Schaffer Margit, állandó díjnok. (A főiskolán 1922. XI. 27. óta.)

2. Quaestori hivatal.

Kresadlo József, okl. bányamérnök, quaestor. Kítüntetései: ezüst katonai érdemérem a kardokkal, bronz katonai érdemérem a kardokkal, Károly-csapátkereszt. (A főiskolán 1923. IX. 27. óta.)

Burkert Ferenc, államszámviteltani szakvizsgát tett ellenőr. Kítüntetése: II. oszt. ezüst vitézségi érem. (A főiskolán 1924. II. 1. óta.)

Winásch Emilia, irodasegéd-tiszt. (A főiskolán 1915. V. 1. óta.)

3. Főiskolai könyvtár.

Vezető: *Tettamanti Jenő*, ny. rendes tanár.

Vető János, irodatiszt. (A főiskolán 1903. I. 24. óta.)

4. Főiskolai botanikus kert.

Vezetője: *Dr. Fehér Dániel*, ny. rendes tanár.

Kiss Vilmos Lajos, kertészeti főintéző. Kitüntetései: Bronz vitézségi érem kétszer, Károly csapatkereszt, háborús emlék-érem a kardokkal. A Gyümölcsstermelők Országos Egyesülete szaktanácsának tagja. (A főiskolán 1924. VI. 26. óta.)

Besenyey Zoltán, kertészeti intéző. (A főiskolán 1929. II. 19. óta.)

5. Főiskolai tanulmányi erdő.

Holba Miklós, okl. erdőmérnök, m. kir. erdőmérnök, a főiskolai tanulmány-erdő vezetője. Kitüntetései: II. oszt. ezüst vitézségi érem, bronz vitézségi érem, Károly csapatkereszt, sebesültek érme. (A főiskolán 1931. III. 23. óta.)

III. Főiskolai altiszti személyzet.

1. Műszaki altisztek.

Czobor Miklós, főművezető-laboráns. (A főiskolán 1907. III. 1. óta.)

Laszke Károly, főművezető-gépész. (A főiskolán 1912. IX. 1. óta.)

Barsi Adolf, főművezető-laboráns. (A főiskolán 1910. I. 12. óta.)

Dankó István, főművezető-laboráns. (A főiskolán 1923. XI. 1. óta.)

Horváth István, főművezető-gépész. (A főiskolán 1924. V. 14. óta.)

Kató Balázs, főművezető-laboráns. (A főiskolán 1924. VI. 4. óta.)

Döme Károly, főművezető-laboráns. (A főiskolán 1922. XII. 1. óta.)

Tarnai Ferenc, főművezető-laboráns. (A főiskolán 1924. VII. 1. óta.)

2. Szakaltisztek.

Vecsey Lajos, művezető-házfelügyelő. (A főiskolán 1924. X. 1. óta.)

Benyovits József, művezető-asztalos. A főiskolán 1908 V. 5. óta.)

Tomor József, művezető-villanszerelő. (A főiskolán 1925. X. 5. óta.)

Belán Vince, művezető-szakaltiszt. (A főiskolán 1907. VI. 25. óta.)

3. I. osztályú altisztek.

- Zalatnai Antal.* (A főiskolán 1915. XII. 15. óta.)
Wallner Gusztáv. (A főiskolán 1917. IX. 1. óta.)
Major József. (A főiskolán 1924. III. 3. óta.)
Kovács János, kapus. (A főiskolán 1924. V. 30. óta.)
Kaposi Mihály, műszerész. (A főiskolán 1923. XI. 26. óta.)
Kocsi Márton, laboráns. (A főiskolán 1924. IV. I. óta.)
Simon József. (A főiskolán 1922. X. 15. óta.)
Simon Antal. (A főiskolán 1922. X. 16. óta.)

4. II. osztályú altisztek.

- Mészáros Lajos.* (A főiskolán 1920. I. 5. óta.)
Szakács Antal. (A főiskolán 1922. XI. 1. óta.) Meghalt
 1933. november 20.-án.
Bodai József. (A főiskolán 1924. V. 14. óta.)
Csöngei József. (A főiskolán 1922. XI. 15. óta.)
Szabó Ferenc. (A főiskolán 1922. XI. 18. óta.)
Gruber Sándor. (A főiskolán 1922. XI. 19. óta.)
Weinacht József. (A főiskolán 1923. V. 19. óta.)
Pintér Rezső. (A főiskolán 1923. V. 24. óta.)
Oláh Ferenc. (A főiskolán 1924. I. 3. óta.)
Galovits József. (A főiskolán 1924. II. 26. óta.)
Lugosi József. (A főiskolán 1924. III. 2. óta.)
Horváth Károly. (A főiskolán 1924. V. 14. óta.)
Grán Viktor. (A főiskolán 1924. V. 14. óta.)
Varga József. (A főiskolán 1924. V. 15. óta.)
Németh István. (A főiskolán 1923. X. 12. óta.)
Kaposvári János, vadőr. (A főiskolán 1925. X. 4. óta.)

5. Kiegészítő szolgálók.

- Zethner Teofilné* szül. Hammerl Teréz. (A főiskolán 1920.
 IV. 22. óta.)
Schanen Béla. (A főiskolán 1929. VI. 1. óta.)

A főiskolán rendszeresített tanszékek és azok tanszemélyzete az 1933—34. tanévben.

I. Bányamérnöki osztály.

1. *Bányaműveléstani tanszék.* Vezetője: Esztó Péter ny. rendkívüli tanár.

2. *Érc- és szénelőkészítéstani tanszék.* Vezetője: Finkey József, ny. rendes tanár.

3. *Bányaméréstani tanszék.* Vezetője: Dr. Tárczy-Hornoch Antal, ny. rendes tanár. Adjunktus: Pocsabay János, okl. bányamérnök.

4. *Bányagéptani tanszék.* Vezetője: Tettamanti Jenő, ny. rendes tanár. Adjunktus: Falk Richárd, okl. gépészmérnök.

5. *Földtan-telepismerettani tanszék.* Vezetője: Dr. Vitális István, ny. rendes tanár. Tanársegéd: Dinda János, okl. bányamérnök.

6. *Ásvány-földtani tanszék.* Vezetője: Dr. Vendl Miklós, ny. rendes tanár. Adjunktus: Dr. Szádeczky-Kardoss Elemér, okl. középiskolai tanár, a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem magántanára.

7. *Bánya- és kohógazdaságtani tanszék.* Ideiglenes vezetője: Kápolnai Pauer Viktor, m. kir. főbányatanácsos. Meghalt 1934. július 22.-én.

II. Kohómérnöki (vas- és fémkohómérnöki) osztály.

8. *Vaskohászati tanszék:* Vezetője: Cotel Ernő, ny. rendes tanár. Tanársegéd: Diószeghy Dániel, okl. vaskohómérnök.

9. *Tüzeléstani és anyagvizsgálati tanszék.* Vezetője: Balázs István, ny. rendes tanár. 1934. évi június hó végével nyugdíjba vonult. Adjunktus: Dr. Nahoczky Alfonz, okl. vaskohómérnök.

10. *Kohógéptani tanszék.* Vezetője: Pattantyús-Ábrahám Imre, ny. rendes tanár. 1934. évi június hó végével nyugdíjba vonult. Szakdíjnok: Skriba Zoltán, okl. vaskohómérnök.

11. *Fémkohászati tanszék.* Vezetője: Széki János, ny. rendes tanár. Adjunktus: Krutkovszky Károly, okl. fémkohómérnök.

12. *Fémtechnológiai tanszék.* Előadó: Dr. Verő József, okl. vaskohómérnök.

13. *Általános vegytani tanszék.* Vezetője: Dr. Proszjt János,

ny. rendes tanár. Adjunktus: Ürmösi László, okl. fémkohómérnök.

14. *Elemző vegytani tanszék.* Vezetője: Dr. Romwalter Alfréd, ny. rendes tanár. Adjunktus: Mika József, okl. vaskohómérnök.

III. Erdőmérnöki osztály.

15. *Erdőművelés-, vad- és halgazdaságtani tanszék.* Vezetője: Roth Gyula, ny. rendes tanár. Tanársegéd: Mayer Zoltán, okl. erdőmérnök.

16. *Erdőhasználati tanszék.* Ideiglenes vezetője: Krippel Móric, nyug. rendes tanár. Tanársegéd: Plauder Nándor, okl. erdőmérnök.

17. *Erdőrendezéstani tanszék.* Vezetője: Fekete Zoltán, ny. rendes tanár. Tanársegéd: Kovács Ernő, okl. erdőmérnök.

18. *Erdővédelemtani tanszék.* Vezetője: Kelle Arthur, ny. rendes tanár. Szakdíjnok: Győrfi János, okl. erdőmérnök.

19. *Erdészeti földméréstani tanszék.* Ideiglenes vezetője: Sébor János, ny. rendes tanár. Szakdíjnok: Lukács Nándor, okl. erdőmérnök.

20. *Fatechnológiai tanszék.* Ideiglenes vezetője: vitéz Török Béla dr., okl. erdőmérnök, adjunktus. Meghalt 1934. évi május hó 21.-én.

21. *Út- és vasútépítéstani tanszék.* Vezetője: Modrovich Ferenc, ny. rendes tanár. Tanársegéd: Rikly István, okl. erdőmérnök.

22. *Erdészeti vegytani tanszék.* Vezetője: Vági István, ny. rendes tanár. Adjunktus: Schumacher Károly, okl. erdőmérnök.

23. *Növénytani tanszék.* Vezetője: Dr. Fehér Dániel, ny. rendes tanár. Adjunktus: Dr. vitéz Bokor Rezső, okl. erdőmérnök.

24. *Erdőgazdasági politikai tanszék.* Vezetője: Lesenyi Ferenc, ny. rendes tanár.

IV. Előkészítő tanszékek.

25. *Mennyiségügyi tanszék.* Vezetője: Dr. Walek Károly, ny. rendes tanár. Adjunktus: Kiss Ignác, okl. vaskohómérnök.

26. *Ábrázoló geometriai tanszék.* Vezetője: Stasney Albert, ny. rendes tanár. Tanársegéd: Pulay Ferenc, okl. bányamérnök.

27. *Fizika-elektrotechnikai tanszék.* Vezetője: Boleman Géza ny. rendes tanár. Tanársegéd: Bökönyi József okl. bányamérnök.

28. *Mechanikai tanszék.* Vezetője: Kövesi Antal, ny. rendes tanár. Szakdíjnok: Jávor Alajos, okl. bányamérnök. (1934. VII. 31-ig.)

29. *Építéstani tanszék.* Vezetője: Solt Béla, ny. rendes tanár. Tanársegéd: Kutasy Viktor, okl. erdőmérnök.

30. *Bányajogi tanszék.* Vezetője: Dr. Mihalovits János, ny. rendes tanár.

A főiskola tanárainak és segédtanzemélyzetének bejelentett irodalmi és egyéb szakszerű működése az 1933-34. tanévben.

Boleman Géza ny. rendes tanár: „Elektrotechnika“ c. tankönyvének kiegészítésén és újabb kiadásra való előkészítésén dolgozik.

Cotel Ernő ny. rendes tanár: Villamos és thermites hegesztések átmeneti zónáinak és a sínacél kopásának vizsgálatával foglalkozott. Utóbb említett vizsgálatait a „*Széchenyi Tudományos Társaság*“ támogatásával végezte. Erről szóló közleménye az „*Anyagvizsgálók Közlönye*“ 1934. évi szeptemberi számában jelent meg. Kormányhatósági megbízásból vasgyártási kérdésekben szakértői munkát végzett.

Esztó Péter ny. rendkívüli tanár és *Dr. Tárczy-Hornoch Antal*: A behajlás és megnyúlás okozta hosszváltozás bázismérésére szolgáló drótoknál és szalagoknál. Megjelent a *Geodéziai Közöny* 1934. évi 5—8. számában. A pénzügyi, valamint a kereskedelemügyi minisztérium, a kir. bíróság és a bányahatóság részére több ízben szakvéleményt adott.

Dr. Fehér Dániel ny. rendes tanár: Dr. Heinrich David Wilckens. (Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. 66. évf. S. 65—78. 1934.) Az erdőtalaj mikrobiológiája mint dinamikai probléma. (Erdészeti Lapok 1934. évi 1—2. füzet.) Experimentelle Untersuchungen über die mikrobiologischen Grundlagen der Schwankungen der Bodenazidität. II. (Archiv für Mikrobiologie, Bd. 5. S. 402—420. 1934.) Untersuchungen über die Schwankungen der Bodenatmung. (Archiv für Mikrobiologie. Bd. 5. S. 421—435. 1934.) Die Verwendung der elektrometrischen ph-Messungen bei der Ermittlung der Keimzahl der Böden. II. (Archiv für Mikrobiologie Bd. 5. S. 436—442. 1934.) Az erdő szénsavgazdálkodása és annak jelentősége a gyakorlati erdőgazdaság szempontjából. (Erdészeti Lapok 1934. évi 6. füzet.) A termőhelyi osztályok meghatározásának új módjai. (Erdészeti Lapok 1934. évi 7. füzet 558—573.) Untersuchungen über den periodischen Kreislauf des Phosphors in den Waldböden. (Die Phosphorsäure Bd. 4. S. 508—529. 1934.) 125. Jahr in dem forstlichen Hochschulunterrichts Ungarns. (Wiener Allg. Forst- und Jagdzeitung.) Einiges über den Kaligehalt der Waldböden. *Silva*, Jhg. 22. 1934.)

Dr. Fehér Dániel és Besenyey Zoltán: Minőségi és mennyiségi vizsgálatok az erdőtalaj makroszkópikus gombaflórájáról. Qualitative und quantitative Untersuchungen über die makroskopische Pilzflora der Waldböden. (Erdészeti Kísérletek, 35. 1933.)

Külföldön a következő előadásokat tartotta: A zürichi Természetvizsgálók meghívására a zürichi műegyetemen 1933. október 31.-én „Die Bodenazidität als biologisches Problem” címen, azután a baseli természetvizsgálók meghívására 1933. november 1.-én Baselben „Die Dynamik des Bodenlebens” címen. 1934. májusában Algerben az ottani egyetemen: „La microbiologique du sol sabloneuse et alcali dans la Grande Plaine du Hongroise” és 1934. május 19.-én Nancyban az erdészeti főiskolán: „Les lois principaux de la vie du la sol forestière”.

Fekete Zoltán ny. rendes tanár irodalmi működése: „Beszámoló a M. Kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola 1932/33. tanévi működéséről” (megjelent a főiskola évkönyvében.) Mint társszerkesztő szerkesztette az Erdészeti Kísérletek c. tudományos szakfolyóiratot. *Kovács Ernő* tanársegéd segédletével Szeged, Debrecen és Mezőhegyes környékén a m. kir. földművelésügyi miniszter megbízásából összesen 53 napon keresztül helyszíni vizsgálatokat végzett a hazai akác fatermési táblák számára szükséges kutatási anyag összegyűjtése céljából.

Finkey József ny. rendes tanár: A száraz előkészítés alkalmazása hazai szénbányászatunkban. (Bány. és Koh. Lapok, 1933. 24. sz.) Brikettierungsversuche mit ungarischen Braunkohlen. (Főisk. Bány. Koh. Oszt. Közleményei, 1933.) A m. kir. pénzügyminisztérium megbízásából, összesen hét hónapig tartó, laboratóriumi kísérletet végzett a dunai, aranytartalmú homokokkal és az úrkúti mangánércekkel. Die wissenschaftlichen Grundlagen der nassen Erzaufbereitung című Berlinben 1924-ben megjelent könyvét a charkowi bányászati főiskola orosz fordításban kiadta.

Dr. Tártsy-Hornoch Antal ny. rendes tanár: Zur Berechnung der kürzesten Verbindung zweier sich kreuzender Grubenstrecken, Berg- und Hüttenmännisches Jahrbuch, 1934. Heft 2. A behajlás és megnyúlás okozta hosszváltozás bázismérésre szolgáló drótoknál és szalagoknál (Esztó Péterrel együtt), Geodéziai Közlöny, 1934. 5—8. szám. Könyvismertetések és kisebb cikkek a Bányászati és Kohászati Lapokban, Zeitschrift für Instrumentenkunde-ban és a Montanistische Rundschau-ban.

Kövesi Antal ny. rendes tanár: Szerkesztője a SAE évkönyvének. Résztvett a Magyar Mérnök és Építész Egylet hegesztő bizottságának munkálataiban. „Die Verwendbarkeit der neueren Festigkeitshypothesen.” Megjelent a bányakohó és er-

dömrőnöki kar bányászati osztályának közleményében 1934. Dolgozik a „Hydromechanika” című munka kiadásán. Több ízben végzett szakértői munkát.

Krippel Móric ny. rendes tanár szakszerű működése: A fa vízvesztése erdei és mezei rakodón című cikke megjelent az Erdészeti Kísérletekben (1933. 19. lap). Dolgozott az erdészeti anyagismerettanon.

Lesenyi Ferenc ny. rendes tanár az erdőmérnöki osztály megbízásából véleményt adott a m. kir. földművelésügyi miniszter úr által hozzászólás céljából leküldött erdőtörvénytervezetről.

Dr. Mihalovits János ny. rendes tanár irodalmi tevékenysége: Munkásjog az 1573. évi Miksa-féle bányarendtartásban. (Megjelent a Bány. és Koh. Lapokban.)

Modrovich Ferenc ny. rendes tanár irodalmi működése: Egy csendes évforduló. A magyar erdészeti felsőoktatás 125 éves. (Erd. Lapok, 1934. V. füz.) A Mezőgazdasági Múzeum átszervezésével kapcsolatban összeállította az erdészeti felsőoktatásra vonatkozó új kiállítási anyagot.

Dr. Proszt János ny. rendes tanár és *Dr. Erdey-Gruz Tibor* egyet. m. tanár: Fizikai-kémiai praktikum, X + 230 oldalon, 86 ábrával, 6 tablázzal és 7 grafikus táblával. Megjelent a kebelbeli könykiadóalappal kiadásában.

Dr. Romwalter Alfréd ny. rendes tanár „Die Stoßwirkung bei der mechanischen Analyse nach Odén”, „Die Rolle des Berylliumoxydes bei Bauxitaufschlüssen”, Széki János egyetemi tanárral együtt: „Die Gewinnung von Arsenverbindungen und Schwefel aus sulfoarsensauerer Kupfererzen” (megjelennek a M. kir. József Nádor Műegyetem Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Karának 1934. évi közleményeiben; a M. kir. Vállalás- és Közoktatásügyi Miniszter Úr megbízásából „A szenek feldolgozása” címén előadássorozatot tartott a felsőkereskedelmi iskolai tanárok szünidei tanfolyamán; közreműködött a Dr. Vendl Miklós egyetemi tanár iszapoló készülékének automatizálásánál; a M. kir. Szabadalmi Bíróságtól Széki János egyetemi tanárral együtt szabadalmat kapott az „Eljárás arzénsavas sók közvetlen előállítására arzénsulfidos nyersanyagokból” című találmányra.

Roth Gyula ny. rendes tanár: Megjegyzések az „Utóhang a főiskola kettéválasztásához” c. cikkemhez (Erdészeti Lapok, 1933. IX.). Adatok a fogoly életrajzához (Erdészeti Lapok, 1934. V.). Az ebtartásról (Vadászati Közlöny, 1934. 3.). A hollóstetői felújítási kísérleti területek (Erdészeti Kísérletek, 1933. 1—2.). A hollóstetői áteredőlési kísérleti terület (Erdészeti Kísérletek, 1933. 3.).

Tettamanti Jenő ny. rendes tanár javaslatot dolgozott ki a bányavállalatok üzemi és termelési statisztikájának újjászerve-

vezésére, melyet a M. kir. Központi Statisztikai Hivatal elfogadott és folyó évre érvénybe léptetett.

Vági István ny. rendes tanár: „Az abszorbeáló komplexum és annak jelentősége a talajban” (Erdészeti Lapok, 1933. VII., VIII., IX. számok).

Dr. Vendl Miklós ny. rendes tanár: Kőzet-, érc- és szén-vizsgálati módszerek. Tankönyv, kiadja a kari könyvkiadóbizottság, Sopron, 1934. Daten zur Geologie von Brennbérg und Sopron, A Főiskola bányászati és kohászati osztályának Közleményei, 1933. évf. V. kötet. pp. 386—412. Egy új iszapolókészülék. M. Tud. Akadémia Mat. Term. tud. Értesítője, LI., 1934, pp. 335—377. Az új iszapolókészülékkel való gyakorlati analízis, M. Tud. Akadémia Mat. Term. tud. Értesítője, LI., 1934, pp. 378—402. Geologischer Führer für die Studienreise des Arbeitsausschusses des Internationalen Verbandes forstlicher Forschungsanstalten im Jahre 1934. Kurze Zusammenfassung der Geologie des Balatonsees. Internat. Verband forstlicher Forschungsanstalten 1934, pp. 1—7. Die Geologie der Umgebung von Sopron, u. o. pp. 1—6.

Dr. Szádeczky Elemér-rel: Über die sogenannten grundsätzlichen Fehler der mechanischen Analyse nach den Oden'schen Prinzip, Kolloid Zeitschr. 67. Bd. 1934. pp. 229—233. Összehasonlító elemzések az új iszapoló készülékkel, M. Tud. Akadémia Mat. Természettud. Értesítője, LI., 1934., pp. 403—424.

Dr. Vitális István ny. rendes tanár: 1. „Der Gold-, Silber- und Kupferbergbau zu Recsk, in Ungarn”. A főiskola bányászati és kohászati osztályának közleményeiben. 1933. évf. V. kötet, 2. „Adatok a Kabhegy bazaltlávaömlésének a megismétlődéséhez” és 3. „A Congeria soproniensis n. sp.”, a „Magyar Tudományos Akadémia Matematikai és Természettudományi Értesítője” L. kötetéből, 1933., 4. „A Limnocardium vario-costatum n. sp.” és 5. „A Limnocardium soproniense n. sp.”, a „Magyar Tud. Akad. Mat. és Természettud. Értesítője” LI. kötetéből, 1934.

Mint bányageológus foglalkozott a hasznosítható ásvány- és kőzetelőfordulások felkutatásával és szaktanácsokat adott azok feltárására, főleg Recsk, Úrkút, Zirc vidékén.

Dr. Walek Károly ny. rendes tanár: „Einige besondere Punktbestimmungsaufgaben in vektorieller Behandlung” közlés alatt az Österreichische Zeitschrift für Vermessungswesen c. folyóiratban.

Vitéz Török Béla dr. adjunktus, előadó: A Széchenyi Tudományos Társaság támogatásával a csonkamaagyarországi lúcfenyőállományok erdőhasználati értékének megállapítására vonatkozó elméleti vizsgálatainak eredményei: „Összehasonlító vizsgálatok a lúcfenyő anatómiai szerkezete és műszaki minő-

sége közötti összefüggések megállapítására" címmel megjelent az Erd. Kísérletek 1933. XXXV. kötetében. Plauder Nándor tanársegéddel egyetemben erdőhasználati időtanulmányi kísérleteket folytatott. A kísérletek eredményéről írt közös értekezés „Erdőhasználati időtanulmányok II. Tölgy és cser tüzifa termelés lék- és bontóvágással" címmel beküldve az Erd. Kísérletekhez.

Dinda János tanársegéd a nyári szünetben mint a M. kir. Földtani Intézet külső munkatársa résztvett Emöd—Harsány—Geszt—Kisgyőr—Hejőcsaba vidékén a bányageológiai kutató munkálatokban.

Diószeghy Dániel tanársegéd az Orsz. Ösztöndíjtanács 800 pengős ösztöndíjtámogatásával mintázó homokok fizikai és kémiai vizsgálatával foglalkozott.

Falk Richárd adjunktus: „Zur Konstruktion der Kammwalzen von Walzenstraßen". A főisk. bány. és koh. osztályának 1934. évi közleményeiben. „A Koepe-hajtás statikája." Bány.-Koh. Lapok 1934. évi.

Mayer Zoltán tanársegéd: A M. kir. Vetőmagvizsgáló Alomásra magvizsgáló, a soproni, gödöllői, nyiregyházi és kecskeméti állami csemetekertben származástani tanulmányokat folytat. A „Forstliche Rundschau" időszakos kiadványban folytatólagosan ismerteti az egész magyar erdészeti irodalmat.

Mika József adjunktus: „Rechnerische Auswertung der Leitfähigkeitstitrationen", Z. f. anal. Chem. Bd. 98. Heft 1. u. 2., „Mikroalkalimetrische Studien", megjelenik a M. kir. József Nádor Műegyetem Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Karának 1934. évi közleményében.

Dr. Nahoczky Alfonz adjunktus: „Alumíniumvasérceink kohósítási kísérlete tégely-, Siemens-Martin- és elektrokemencében". Előadva Budapesten a Bány. és Koh. Egyll. 1934. V. 12.-én tartott választmányi ülésén. Közlés alatt a bányászati és kohászati osztály Közleményeiben.

Plauder Nándor tanársegéd irodalmi és egyéb szakszerű működése: „A vasúti talpfák készítésével kapcsolatos tervezési munkálatok", megjelent az Erd. Lapok 1933. IX. és X. füzetében. „A sopronkörnyéki lúcfenyők gesztjének és szijácsának összeaszása és fajsúlya", megjelent az Erd. Lapok 1934. évi VIII—IX. füzetében (folytatása a X. füzetben jelenik meg). Nyomás alatt van „Négy fontosabb fafajunk néhány főbb műszaki tulajdonságának változása a víztartalom szerint, a szöveti szerkezet figyelembevételével" c. elfogadott doktori értekezése (Erd. Kísérletek 1934. évi 1—2. füz.). Néhai Dr. vitéz Török Bélával egyetemben erdőhasználati időtanulmányi kísérleteket folytatott. A kísérleti eredményekről írt közös értekezés „Erdőhasználati időtanulmányok II. Tölgy és cser tüzifa-termelés lék- és bontóvágással" címmel beküldve az Erd. Kí-

sérletekhez. Feldolgozás alatt vannak a bükk tűzifatermelésre vonatkozó ugyancsak közösen folytatott időtanulmányi kísérletek eredményei. A „Széchenyi Tudományos Társaság” megbízásából néhai Dr. vitéz Török Bélával egyetemben kísérleteket végzett a csonkamagyarországi lúcfenyőállományok erdőhasználati értékének megállapítására, a kísérleteknek a Bakony-hegységre vonatkozó részét önállóan végezte, az eredmények feldolgozás alatt vannak.

Dr. Szádeczky-Kardoss Elemér adjunktus: A dunántúli kincstári aranykutatásokkal kapcsolatos geológiai munkálatoakat végezte. Szakvélemények.

Dr. Szádeczky-Kardoss Elemér Prof. Dr. Vendl Miklós-sal együtt: Über die sogenannten grundsätzlichen Fehler der mechanischen Analyse nach dem Odén'schen Prinzip, Kolloid Zeitschr. 67. Bd. 1934, pp. 229—233. Összehasonlító elemzések az új iszapoló készülékekkel. M. Tud. Akad. Mat. Természettud. Értesítője, LI. 1934., pp. 403—424.

Dr. Verő József okl. vaskohómérnök, előadó irodalmi működése: 1. Untersuchungen über die Gleichgewichtsverhältnisse weiterlegierter Bronzen, III. rész. Mitt. Hochsch. Sopron, 1933. 2. A foszfor szerepe a bronzolvasztásnál. Öntöde, 1933. 3. Influence of the constituent upon the properties of the 63/37-brass. Mitt. Hochsch. Sopron, 1933. 4. Mit várhatunk a berylliumtól. Bány. és Koh. L., 1934. 5. Der Aufbau der Zinnbronzen. Z. anorg. u. allg. Chemie, 1934. 218. kötet. 6. A formázó homok gázátbocsátó képessége. Öntöde, 1934.

Tanulmányi kirándulások és gyakorlatok az 1933—34. tanévben.

Balázs István ny. rendes tanár résztvett a IV. éves vaskohómérnökhallgatók tanulmányútján, mely alkalommal megtekintették a salgótarjáni acélgyárat, a salgótarjáni Hirsch-féle vasöntödét, a salgótarjáni üveggyárat, az óbudai fővárosi gázgyár telepét, a kispesti Hoffherr-Schranz-gyárat, a Ganz-féle kőbányai úti telepét, valamint a Felten-gyár hengerművét és dróthúzó telepét.

Boleman Géza ny. rendes tanár Dr. Vitális István főisk. r. tanárral együtt vezette a III. éves bányamérnökhallgatók elektrotechnikai és földtan-telepismerettani tanulmányútját az almásfüzitői olajfinomító, a dorogi, rudabányai, perecsesi bányák elektromos berendezéseinek, valamint a Budapest-Kelenföldi elektromos központ, a Ganz-féle villamossági gyár és az Egyesült Izzólámpagyár üzemének megtekintésére, illetve tanulmányozására.

Cotel Ernő ny. rendes tanár Balázs István nyilv. r. tanárral együtt vezette a IV. éves vaskohómérnök-hallgatók tanulmányútját a *salgótarjáni vas- és acélgyár*, a *vasöntőmű* és az *üvegyár*, az *óbudai gázgyár*, a *kispesti Hofherr-gyár*, a *buda-pesti Ganz-gyár* és *Felten-művek* telepeire.

Esztó Péter ny. rendkívüli tanár Tettamanti Jenő és Finkey József ny. r. tanárokkal együtt vezette a IV. é. bányamérnök-hallgatók június havi tanulmányi kirándulását Brennerbergen, Tatabányán, Ajkán, Várpalotán, Peremartonban, Nagymányokon és Szászvárott.

Dr. Fehér Dániel ny. rendes tanár 1933. novemberében Babelben az egyetem növénytan intézetének meghívására a Jura-hegység vegetációs viszonyait tanulmányozta. Az algeri egyetem és az algeri kormányzóság meghívására a Szahara főbb talajtípusain talajbiológiai kutatásokat végzett. Ehhez csatlakozóan az algeri kormányzóság mezőgazdasági igazgatójának felkérésére beutazta a Szahara északi peremén elterülő szikes talajokat és azoknak biológiai feltárása céljából a szaktanácsokat megadta. Ezt követően az algeri erdőigazgatóság felkérésére a Szahara-Atlaszban elterülő *Cedrus atlantica* rezervációk talajtani és ökológiai viszonyait tanulmányozta több napon keresztül. Franciaországban a nancyi erdészeti főiskola vendégként több napon át tanulmányozta a Vogesek erdőgazdasági viszonyait.

Vezette az I. éves erdőmérnök-hallgatók kisebb Sopron-környéki tanulmányútjait és a Schneebergre tett nagyobb tanulmányútját.

Fekete Zoltán ny. rendes tanár vezette a IV. éves erdőmérnök-hallgatók 6 napos erdőrendezési tanulmányútját a Bükk-hegységben.

Finkey József ny. rendes tanár résztvett a IV. éves bányamérnök-hallgatókkal Tatabányán, Ajkán, Várpalotán, Füzfőn, Peremartonon és Szászváron tartott nagytanulmányúton.

Dr. Tárczy-Hornoch Antal ny. rendes tanár: Egyhetes geodéziai foglalkoztat Sopron környékén. Hatnapos bányamérési foglalkoztat Tatabányán. Budapest székesfőváros háromszögelésének, Békésmegyer község részletes felvételének és a Kapuvár környékén folyó geofizikai kutatásoknak megtekintése.

Kelle Arthur ny. rendes tanár résztvett a III. éves erdőmérnök-hallgatók június havi tanulmányútján.

Kövesi Antal ny. rendes tanár a főiskola II. éves vaskohómérnök-hallgatóival megtekintette a M. kir. Állami Vas-, Acél- és Gépgyárat, a Weiss Manfréd-féle acél- és fémműveket Csepelen. A Felten és Guillaume kötélgyárat, Székely és Lakos budapesti hegesztőberendezések gyárat és a Magyar Acélárugyár R. T. telepét.

Krippel Móric nyug. rendes tanár tanulmányi utai a IV.

éves erdőmérnökhallgatókkal: 1933. november 14—17.-én Budapesten a Mezőgazdasági Múzeumnak és Újpesten a Löwy-féle faárugyár megtekintése; nagymarosi erdőhivatal vágásainak, a fagyártmányok készítésének és erdősítéseknek megtekintése, a budafoki gyufagyár tanulmányozása. 1934. május 5.-én Körmenten a Keiner-féle magpergetőnek és dobozműhelyének, Szombathelyen a Dunántúli erdőipar r. t. gőzfűrészenek tanulmányozása. 1934. június 17—26.-án a tanulmányút tárgyai voltak: Veszprémben a Veszprémi faipari r. t. telepe, a káptalani erdő és farakodó; Badacsonyan a bazaltbánya és zúzója, Dombóváron a MÁV talpfatelítő telepe; Pécsen a város erdőgazdasága; Pécsváradon a közalapítványi erdők; Mohácson és Karapancsán a főhercegi ártéri erdők és az új gőzfűrésztelep. Ezenkívül Szegeden a Sylvánia r. t. 2 fűrésztelepének és a Löwy és Társa fűrésztelepének s mind a három telephez tartozó szálfakipartoló berendezéseknek tanulmányozása.

Modrovich Ferenc ny. rendes tanár a félév végén az erdőmérnökhallgatók részére összefüggő nyomjelzési gyakorlatot tartott a tanulmányerdőben. Az erdőhasználati tanszék tanárával együtt vezette a IV. éves erdőmérnökhallgatók nyári tanulmányútját.

Pattányús-Ábrahám Imre ny. rendes tanár Cotel Ernő és Balázs István rendes tanárokkal együtt vezette a III. éves vas-kohmérnökhallgatók tanulmányútját a salgótarjáni vas- és acélgyár, a vasöntőmű és az üvegggyár, az óbudai gázgyár, a kispesti Hofherr-gyár, a budapesti Ganz-gyár és Felten-művek telepeire.

Roth Gyula ny. rendes tanár vezette a III. éves erdőmérnökhallgatók 1934. évi június 18—30.-ig tartó tanulmányútját, amelynek programja a következő volt: A gödöllői m. kir. koronauradalom isaszegi, vaskői, szentléleki és visegrádi erdőgondnokságai (állami lombérdőgazdaság, vadgazdasági berendezések), a József főherceg arboretum, Kecskemét sz. kir. város bugaci erdőgondnoksága (homoki erdők) és a kecskeméti m. kir. erdészeti homokkísérleti telep; kir. közalapítvány szekszárdi ártéri erdeje, a gróf Mailáth-hitbizomány bakócai erdőgazdasága (dombvidéki erdők) és a gróf Festetich hitbizomány böhönyeai uradalma (síkidéki erdők és tőgazdaság).

Mint a m. kir. erdészeti kutató intézet vezetője több ízben felülvizsgálta az általa telepített és az ország különböző erdőtípusait képviselő kísérleti területeket.

Széki János ny. rendes tanár a III. és IV. éves fémkohómérnökhallgatók fémkohászati, fémtechnológiai és kémiai technológiai tanulmányútja során a következő műveket tekintette meg: 1. Weiss Manfréd fémművei Csepel, 2. Magyar Rézhen-gerművek r. t. Budapest, 3. M. kir. Pénzverőmű Budapest, 4. Hungária kénsav-, műtrágya- és vegyipari r. t. Budapest, 5. Felten és Guillaume kábel-, sodrony- és sodronykötélgyár r.

t. Budapest, 6. Fémkereskedelmi r. t. fémkohója Nagytétény. A tanulmányúton résztvett még Dr. Romwalter Alfréd főisk. tanár, Krutkovszky Károly adjunktus és Verő József dr. főiskolai előadó.

Tettamanti Jenő ny. rendes tanár Finkey és Esztó tanárokkal együtt a IV. éves bányamérnökhallgatókat ezévi tanulmányútjukon vezette Tatabányára, Ajka, Nagymányok, Várpalota, Peremarton, Pét és Fűzfőre.

Vági István ny. rendes tanár résztvett a III. éves erdőmérnökhallgatókkal a gödöllői erdőigazgatóság kerületében, továbbá Kecskemét város erdeiben megtartott tanulmányúton.

Dr. Vendl Miklós ny. rendes tanár a III. éves bányamérnökhallgatókat, a másodéves bánya- és fémkohómérnökhallgatókat, a II. éves erdő- és vaskohómérnökhallgatókat több ízben vezette ásványtani, közettani és geológiai tanulmányutakra.

Dr. Vitális István ny. rendes tanár a III. éves bányamérnökhallgatókat 1. Sopron környékére, 2. Kőszeg—Velem—Szombathely környékére, 3. Alsóörs—Balatonalmádi—Veszprém—Eplény környékére, 4. Tatabánya—Tatatóvárosra vezette földtan-telepismerettani kisebb kirándulásra és Boleman Géza főiskolai ny. r. tanárral együtt Almásfüzitő, Dorog, Tokod, Rudabánya, Perces és Budapest környékére vezette nagyobb tanulmányi útra.

Vitéz Török Béla dr. adjunktus, előadó a IV. éves erdőmérnökhallgatókkal a következő tanulmányutakon vett részt: 1933. november 14—17.-én Budapesten a Mezőgazdasági Múzeum, Újpesten a Löwy-féle faárugyár megtekintése; a nagy-marosi erdőhivatal vágásainak, a fagyártmányok készítésének és erdősítéseknek megtekintése; a budafoki faárugyár tanulmányozása.

Vitéz Bokor Rezső dr. adjunktus résztvett a Növénytani intézet kisebb Sopron-környéki tanulmányútjain.

Bökönyi József tanársegéd résztvett Boleman Géza főisk. ny. r. tanár vezetése alatt a III. éves bányamérnökhallgatók ezévi tanulmányútján.

Dinda János tanársegéd Dr. Vitális István főisk. ny. r. tanár vezetése mellett résztvett a III. éves bányamérnökhallgatók 1. Sopron környékére, 2. Kőszeg—Velem—Szombathely környékére, 3. Alsóörs—Balatonalmádi—Veszprém—Eplény környékére, 4. Tatabánya—Tatatóváros környékére, 5. Dorog Tokod, Rudabánya, Perces, Budapest vidékére tett tanulmányi kirándulásokon.

Dr. Vendl Miklós főisk. ny. r. tanár vezetése mellett résztvett a III. éves bányamérnökhallgatók 1. Sopron—Brennbergbánya, 2. Sopron—Kőhida környékére és a II. éves bányamérnökhallgatók Kőszeg—Velem—Léka vidékére tett tanulmányi kirándulásán.

Diószeghy Dániel tanársegéd tanulmányi utat tett a Weiss Manfréd acél- és fémművei r. t., Láng L. gépgyár r. t., Magyar Radiatorgyár üzemébe.

Mayer Zoltán tanársegéd Roth Gyula főiskolai ny. rendes tanár kíséretében résztvett a III. éves erdőmérnökhallgatók erdőműveléstani tanulmányútján és a m. kir. erdészeti kísérleti állomás külső, kísérleti területein végzett felvételi munkálatokban.

Plauder Nándor tanársegéd résztvett a IV. éves erdőmérnökhallgatókkal tartott tanulmányi kirándulásokon (l. Krippel Mór: tanárnál).

Pocsabay János adjunktus: Egyhetes geodéziai foggyakorlat Sopron környékén. Hatnapos bányamérési foggyakorlat Tatabányán. Budapest székesfőváros háromszögelésének és a Kapuvár környékén folyó geofizikai kutatásoknak megtekintése.

Rikly István tanársegéd résztvett a IV. éves erdőmérnökhallgatók nyári tanulmányútján.

Schumacher Károly adjunktus résztvett a III. éves erdőmérnökhallgatókkal a gödöllői erdőigazgatóság kerületében, továbbá Kecskemét város erdeiben megtartott tanulmányúton.

Dr. Verő József okl. vaskohómérnök, előadó résztvett a fémkohómérnökhallgatók tanulmányútján.

Györfi János okl. erdőmérnök, szakdíjnok résztvett a III. éves erdőmérnökhallgatók tanulmányútján.

Skriba Zoltán okl. vaskohómérnök, a kohógéptani tanszékhez beosztott műszaki díjnok, augusztus havában a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű R. T. ózdi vasgyárában gyarapította gyakorlati ismereteit.

A „Növényteni intézet” és a botanikus kert.

Az intézetben ebben az évben is teljes felkészültséggel folytak a talajbiológiai és az élettani vizsgálatok. Hazai viszonylatban főleg a Magyar közephegység talajbiológiai és ezzel szorosan összefüggő ökológiai viszonyait tanulmányoztuk. Különösen részletesen dolgoztuk fel a miskolci erdőigazgatóság kerületében fekvő kísérleti területeinket. Külföldi talajbiológiai kutatásainkat is folytattuk; így ebben az esztendőben megkezdttük a szaharai sivatagi talajok, továbbá India trópusi vidékéről és Jáva szigetéről származó forró földövi erdőtalajok mikrobiológiai feldolgozását. Hazai viszonylatban különösen ki kell emelnünk az ákác kérdésre vonatkozó kutatások teljes részletességgel való folytatását, amelynek kapcsán

az erdők ásványi anyagcsere körfolyamatait és azoknak fontosabb biológiai vonatkozásait tártuk fel.

Berendeztük az intézet herbárium, továbbá tuskó-, rügy-, mag- és tobozgyűjteményeiből az intézet múzeumát. A nagy anyagot magában foglaló és részben 125 éves nagyértékű herbárium Dr. Sente Kornél főgimn. tanár szakavatott keze alatt most van rendezés alatt. A gyűjteményeink ebben az esztendőben értékes szaharai növényekkel szaporodtak.

Az intézet munkásságát elsősorban a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztálya támogatta jelentékeny összeggel. Ennek a támogatásnak köszönhetjük, hogy az intézet munkássága az eddigi keretek között folytatható volt. Ezenkívül hálával kell megemlékeznünk az olasz, a francia és az indiai kísérleti állomások, továbbá a buitenzorgi (Jáva sziget) holland biológiai állomás támogatásáról, amellyel lehetővé vált vizsgálatainknak külföldön való kiterjesztése.

Az intézet laboratóriumaiban az intézet személyzetén kívül az elmúlt esztendőben a következő munkatársak dolgoztak: *Dr. Varga Lajos* egyetemi magántanár (az erdőtalaj protozoafaunája és hidrobiológia), *Dr. Sente Kornél* állami főreáliskolai tanár (növényrendszertan). A Kutató Intézet személyzete közül az intézet laboratóriumaiban és az intézet felszerelésével dolgozott: *Dr. Magyar Pál* m. kir. erdőmérnök és *Ijjász Ervin* m. kir. segéderdőmérnök.

A botanikus kertben tovább folytattuk a kert berendezési munkálatait. A rendelkezésünkre álló csekély hitelkeretek dacára bővítettük az arboretumot, meglehetősen gyarapítottuk az alpinetumot, azután a biológiai csoportokat fejlesztettük és a Magyar Középhegység aljnövényzetének csoportját telepítettük be.

A botanikus kert állományának gyarapodását egyébként a következő összeállítás tünteti fel:

	1918. évben			1923. évben			1933. évben			1934. évben		
	fa	cserje	lágyszárú	fa	cserje	lágyszárú	fa	cserje	lágyszárú	fa	cserje	lágyszárú
Selmecbányán	377	275	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sopronban	—	—	—	88	55	—	346	344	992	360	354	1025

Tanulmányi csemetekert, vad- és halgazdaság.

A m. kir. Erdészeti Kutató Intézet költségén létesített és fenntartott tanulmányi csemetekert teljes üzemével a csemetenevelés tanulmányi bemutatását és az azzal kapcsolatos különleges kísérletek bemutatását szolgálja.

A vadgazdaság további fejlesztését egy új fedett magas felállítása és több új cserkészút létesítése, valamint a főiskola fácánnevelő telepéről származó versicolor-fácánok kibocsátása szolgálta. A pisztrángos halgazdaság állománya ugyancsak a főiskolai költőházból származó 5000 drb ivadékkal szaporított.

A M. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskolai Ifjúsági Kör működése az 1933—34. tanévben.

(Elnöki jelentés.)

A Főiskolai Ifjúsági Kör 1933/34. évi működése a multhoz méltó komoly munka jegyében folyt le. Az Ifjúsági Kör vezetőségének munkája oda irányult, hogy a Kör anyagi helyzete megszilárduljon. Ezenkívül nagy gondot fordított arra, hogy erkölcsi színvonala emelkedjék és tradíciói szépségét hűségesen őrizze.

Körünk továbbra is szoros kapcsolatban maradt Sopron város társadalmával és minden kiemelkedő városi és társadalmi megmozdulásból kivette a részét. A barátság kimélyítésére a Kör havonként teaestélyeket rendezett, amelyek be is váltották a hozzájuk fűzött reményeket.

A mai nehéz anyagi körülmények között Körünk igyekezett szegénysorsú hallgatóinak segítségére lenni. A Sopron városa által adományozott alapból segélyeket osztottunk ki. Karácsony szent ünnepén ittmaradt társainkkal igyekeztük elfeledtetni, hogy nélkülözni kénytelenek a családi otthon melegét. Az Ifjúsági Körben szeretetben gazdag karácsonyestet rendeztünk, melyért hálás köszönetet mondunk a Főiskola Tanári Karának, a Szent Imre Kollégium Igazgatóságának és Sopron város társadalmának.

Az idén is megrendeztük hagyományos ismerkedési estünket, balekbált és az anyagilag is jól sikerült álarcosbált. A március 15.-i hazafias ünnepélyt az egész soproni ifjúság be-

vonásával közösen rendeztük meg az evangélikus Hittudományi Kar Ifjúsági Körével. Kiemelkedő esemény Körünk életében, hogy „Soproni Diákok” címen a ballagás költségeinek fedezésére operettet adott elő az ifjúság, amelynek nemcsak szereplői, hanem szöveg- és zeneszerzői is az ifjúság soraiból került ki. Az előadás bevételeiből rendeztük meg hagyományos maszkmentes ballagásunkat.

Ezzel az évvel az Ifjúsági Körnek újra egy korszaka zárult le. A főiskolából egyetem, a főiskolásokból egyetemi hallgatók lettek. Ez azonban a címben megváltozott Ifjúsági Kör életében nem hozhat változást, mert az az erő, amely a selmeczi tradíciókban rejlik, mindig élni fog ifjúságunk lelkében s a barátság, bajtársiasság és hazaszeretet lángja eggyé kovácsolja a bányász és erdész generációt.

A M. Kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola Ifjúsági Kör utolsó elnöksége:

Elnök: *Ruzsinszky László* bmh.

Alelnök: *Auerswald Emil* emh.

Titkár: *Bándli Imre* emh.

Az Ifjúsági Kör pénztárának forgalma az 1933/34. évben:

Bevételek	3432'30 P
Kiadások	3080'10 P
Maradvány	352'20 P

A Főiskolai Athletikai és Football Club működése az 1933—34. tanévben.

A Főiskolai Athletikai és Football Club múlt évi működése a rossz anyagi viszonyok bélyegét hordja magán. Ha a Club tagjai a túlszufolt tanulmányi elfoglaltság adta akadályokat fanatikus sportszeretetükkel le is tudták győzni, az intenzívebb versenyzés az anyagi alapok hiányán mindig zátonyra futott. Amellett súlyosbította a helyzetet, hogy az előző években fölszaporodott szövetségi tagdíjhátralékok kiegyenlítése is halaszthatatlanná vált. Ezért kénytelen volt a Club vezetősége úgy irányítani programját, hogy lehetőleg az adósságoktól szabadítsa meg a Clubot és bármennyire sajnálatos is a tény, inkább a versenyzést és főleg az ezekkel járó költségeket redukálja a minimumra. A Club egyetlen jövedelmi forrása, a tagdíjból befolyó összeg is erősen megcsappant, mert egy bármilyen okból is csak mérsékelten működő sportegyesület — értve alatta a versenyekre való kiküldést — csak tag-

jainak fogyására számíthat. Sajnos, a Főiskola sem volt abban a helyzetben, hogy a Clubot rendszeres anyagi támogatásban részesíthesse.

Ezzel tudjuk okát adni annak a sajnálatos ténynek, hogy a két évvel ezelőtt megszüntetett football-szakosztályt mind-ezideig nem állt módunkban működésbehozni, amit — ha a régi sikerektől el is tekintünk — már maga a Club neve is megkíván. Ugyanezen a listán tudjuk elszámolni azt is, hogy a dunántúli főiskolák közötti teniszversenyt, valamint a házi teniszversenyt nem tudtuk megrendezni.

A szűkre szabott anyagi keretek ellenére tagjaink mégis résztvettek egynéhány versenyen és ezek mindegyikén megmutatták, hogy a Club nem csak mint a legrégebb magyar főiskolai sportegyesület, hanem mint egy határozottan jó anyaggal rendelkező versenyző gárda is megérdemelné a tágabb sportolási-, illetve versenyzési lehetőségeket.

Így résztvett talajtornacsapatunk a tornászvilágbajnokság záróünnepélyén, mint bemutató csapat, ahol a főméltóságú Kormányzó úrtól külön dicséretben részesült. Megrendeztük a Magyaróvári Gazdasági Akadémiai Athletikai Clubbal az immár hagyományossá vált atletikai viadalt, melynek minimális pontarányban való elvesztése csakis a versenyrutin hiányának tudható be. Itt kell köszönetet mondanunk a M. Kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola nagylelkű Tanári Karának, mely versenyünk fényét értékes tiszteletdíjjal volt szíves emelni.

Versenyzőink résztvettek ezenkívül az északnyugati kerületi atletikai viadalon, vívóink a Dr. Simon Elemér emlékversenyen, ahol a második helyezéssel igen szép eredményt értek el. Megnyerték a M. O. G. A. A. C.-al és a Keszthelyi Gazdasági Akadémiai Athletikai Clubbal rendezett vívóversenyen mind az egyéni, mind a csapatversenyt és résztvettek a kerületi vívóversenyen.

Erdemes helyezést ért el egy sízőnk a tátraszéplaki síversenyen. Ezekén kívül megrendeztük még a házi atletikai-, úszó- és síversenyt, melyek szintén jó eredményekkel zárultak.

Hálával kell megemlékeznünk itten a nagytekintetű Főiskolai Tanácsról, hasonlóképpen a Szt. Imre Kollégium Igazgatóságáról, akik anyagiakkal, illetve sporteszközök rendelkezésünkre bocsátásával támogattak bennünket és elsősorban Dr. Proszta János professzor úr ömértóságáról, aki mint a Club tanárelnöke odaadó munkássággal igyekezett érdekeinket előrevinni.

Reméljük, hogy a jövőben jobb anyagi viszonyok között lelkesedéssel és munkás igyekezettel biztosítani fogjuk a Főiskolai Athletikai és Football Clubnak, mint a legrégebb magyar főiskolai sportegyesületnek az öt megillető helyet.

A múlt év folyamán a Club vezetősége a következő volt:

Elnök: *Bakkay László* emh.

Alelnök: *Dunckel Kornél* bmh.

Titkár: *Forgó László* emh.

A Főiskolai Athletikai és Football Club pénztárának forgalma az elmúlt 1933/34. évben:

Összes bevétel	656'06 P
Összes kiadás	436'44 P
Maradvány	219'62 P

Statistikai adatok az 1933-34. tanévről

I. Kimutatás a főiskolai könyvtárról

Könyvtárvezető: Teltmanni Jenő, főisk. nyilv. r. tanár.

Kezelési személyzet:

- a) könyvtárkezelő: Vető János p. áll. tiszt.
- b) napidíjazók: Windsch Valéria
- Schnöpperer Alfréd
- Alföldi: Major József

A) A főiskolai könyvtár állománya az 1933/34. évi végén:

Könyvtár	1933/34. évi végén		1932/33. évi végén	
	db	érf.	db	érf.
Művelődési Központok	2	1	2	1
Főiskolák	1	1	1	1
Összes	3	2	3	2

FÜGGELÉK.

Állomány az 1933/34. évi elején: 17088 db, 1932/33. évi végén: 16180 db, 1931/32. évi végén: 15174 db.

Könyvtár	1933/34. évi elején		1932/33. évi végén		1931/32. évi végén	
	db	érf.	db	érf.	db	érf.
Összes	17088	10180	16180	9414	15174	8774
1. Állami könyvtárak	145	81	145	81	145	81
2. Könyvtári diákok	288	160	288	160	288	160
3. Könyvtári értekezések	109	61	109	61	109	61
4. Tanácsoktól felvett	8	5	8	5	8	5
5. Főiskolai kiadványokból	110	62	110	62	110	62
6. Államok részén	110	62	110	62	110	62
Összes	560	321	560	321	560	321

A könyvtár állománya az 1933/34. évi végén: 17088 db, 1932/33. évi végén: 16180 db, 1931/32. évi végén: 15174 db.

A beszerzési tevékenység adatai: 1933/34. évi végén: 17088 db, 1932/33. évi végén: 16180 db, 1931/32. évi végén: 15174 db.

1. Állami könyvtárakból
 2. Könyvtári diákokból
 3. Könyvtári értekezésekből
 4. Tanácsoktól felvett
 5. Főiskolai kiadványokból
 6. Államok részén

b) A könyvtár használatát az 1933/34. tanévről
 Közlönyben 488 hallgató 507 könyvet, 1932/33. tanévről 488 hallgató 507 könyvet, 1931/32. tanévről 488 hallgató 507 könyvet.
 Az olvasóteremben 3001 hallgató 3802 könyvet használt, a hallgatók egy része az utat legyőzött használaton.

Statisztikai adatok az 1933—34. tanévről.

I. Kimutatás a főiskolai könyvtárról.

Könyvtárvezető: *Tettamanti Jenő*, főisk. nyilv. r. tanár.

Kezelési személyzet:

a) könyvtárkezelőtiszt: *Vető János*, p. ü. i. tiszt.

b) napidíjasok: *Winásch Valéria*,
Schwabbauer Alfréd.

Altiszt: *Major József.*

A) A főiskolai könyvtár állománya az 1933/34. tanév végén:

	Könyvek				Folyóiratok		
	mű	kötet	fűzet	térkép	tétel	kötet	fűzet
Állomány az 1933/34. év elején	27.089	36.180	2.414	547	3774	11.331	7848
Szaporulat:							
a) új beszerzésekből	145	151	61	—	168	273	228
b) csere útján	258	258	2	11	110	141	611
c) tanszékektől leltári átvétel	169	178	—	—	9	17	261
d) főiskolai kiadványokból	8	27	—	—	2	44	—
e) ajándékok révén	116	177	8	2	20	71	44
Összes gyarapodás	696	791	71	13	309	546	1144
A könyvtár állománya az 1933/34. év végén	27.785	36.971	2485	560	4083	11.877	8992

A beszerzések fedezésére szolgált:

1. Állami költségvetésből	12.648'26 P
2. Könyvtári díjakból	1.260'08 „
Cserepéldányok értéke	4.072'93 „
Saját kiadványok értéke	702'— „
Tanszékek leltárából átvett könyvek és folyóiratok értéke	2.454'46 „
Ajándékpéldányok értéke	2.746'99 „

b) A könyvtár használata az 1933/34. tanévben:

Kölcsönképen 488 hallgató 507 könyvet vett igénybe.

Az olvasóteremben 3001 hallgató 2802 könyvet használt; a hallgatók egy része saját jegyzeteit használta.

Az ajándékok részletezése:

A j á n d é k o z ó	Könyvek				Folyóiratok		
	mű	kötet	fűzet	térkép	tétel	kötet	fűzet
M. kir. Földművelésügyi Minisztérium	4	4	—	—	3	2	10
M. kir. Honvédelmi Minisztérium	1	1	—	—	—	—	—
M. kir. Pénzügyminisztérium	1	60	—	—	1	1	—
M. kir. József-Műegyetem, Budapest	1	1	—	—	—	—	—
M. kir. Erzsébet-Tudományegyetem, Pécs	1	1	—	—	—	—	—
M. kir. gr. Tisza István-Tudományegyetem Matematikai Szemináriuma, Debrecen	—	—	—	—	1	7	—
Kir. Magy. Pázmány Péter-Tudomány- egyetem, Budapest	1	1	—	—	—	—	—
Magyar Tudományos Akadémia, Budapest	2	4	—	—	—	—	—
M. kir. Technológiai és Anyagvizsgáló Intézet, Budapest	2	2	—	—	—	—	—
M. kir. Postavezérgazgatóság, Budapest	1	1	—	—	—	—	—
Magyar Államvasutak Igazgatósága, Budapest	1	1	—	—	—	—	—
M. kir. Földtani Intézet, Budapest	—	—	—	—	2	1	12
M. kir. központi Statisztikai Hivatal, Budapest	1	1	—	—	—	—	—
M. kir. Szabadalmi Bíróság, Budapest	—	—	—	—	2	2	—
M. kir. Szabványügyi Intézet, Budapest	—	—	—	—	2	—	22
M. kir. Mezőgazdasági Múzeum, Budapest	1	1	—	—	—	—	—
Székesfővárosi Statisztikai Hivatal, Budapest	9	9	—	—	1	1	—
Debreceni Múzeum	1	1	—	—	—	—	—
Magyar Országos Tornaszövetség, Budapest	2	2	—	—	—	—	—
Tanácsadó Mérnökök Testülete, Budapest	1	1	—	—	—	—	—
Tekniska Högskolans, Stockholm	1	1	—	—	—	—	—
Testnevelési és Népgondozó Kirendeltség, Sopron	1	1	—	—	—	—	—
Budapesti Mérnöki Kamara	2	2	—	—	—	—	—
Kaán Károly, nyug. államtitkár, Budapest	2	2	—	—	—	—	—
Tettamanti Jenő, főisk. nyilv. r. tanár, Sopron	1	1	—	—	—	—	—
Tomasovszky Lajos, nyug. főisk. r. tanár, Sopron	—	—	—	—	2	2	—
Pattantyús-Á. Imre, főisk. nyilv. r. tanár, Sopron	1	—	1	—	—	—	—
Dr. Vitális István, főisk. nyilv. r. tanár, Sopron	2	—	2	—	—	—	—
Dr. Kövessi Ferenc, főisk. nyilv. r. tanár, Sopron	14	10	2	—	3	25	—
Dr. T. Hornoch Antal, főisk. nyilv. r. tanár, Sopron	—	—	—	—	1	3	—
Dr. Tomasovszky Imre, nyug. min. tanácsos, Budapest	2	12	—	—	—	—	—
Fekete Zoltán, főisk. nyilv. r. tanár, Sopron	3	3	—	—	—	—	—
Fényes Gyula, áll. szénbányászati igazgató- helyettes, Budapest	4	5	—	—	—	—	—
Földváry Miksa, okl. erdőmérnök, közgazda- sági mérnök, Budapest	2	2	—	—	—	—	—
Jurány Henrik, Budapest	1	1	—	—	—	—	—
Kiss Ignác, főisk. adjunktus, Sopron	7	7	—	—	—	—	—
Mika József, főisk. adjunktus, Sopron	7	7	—	—	—	—	—
Dr. Mika Ferenc, p. ü. titkár, Sopron	2	2	—	—	—	—	—

A j á n d é k o z ó	Könyvek				Folyóiratok		
	mű	kötet	fűzet	térkép	tétel	kötet	fűzet
néhai Szenes József erdőigazgató özvegye, Diósgyőr	3	3	—	—	—	—	—
Ganz és Társa Villamossági-, Gép-, Waggon- és Hajógyár R. T., Budapest	1	1	—	—	—	—	—
néhai Stark Dezső, volt urad. főerdőmérnök hagyatéka, Devescer	25	23	—	2	1	26	—
Birkás Géza, egyet. nyilv. r. tanár, Pécs	1	1	—	—	—	—	—
Kereskedelmi és Iparkamara, Sopron	1	2	—	—	—	—	—
Dr. Schmidt Eligiusz, okl. bányamérnök- geológus	3	—	3	—	—	—	—
Kalisyndikat, Berlin	—	—	—	—	1	1	—
Összesen	116	177	8	2	20	71	44

c) Könyvtári csereviszony.

A könyvtár az elmúlt év folyamán a főiskola kiadványai-
val a következő bel- és külföldi tudományos intézetek-, illetőleg
intézményekkel állott csereviszonyban.

A kiadvány címe	Hazai	K ü l f ö l d					Együtt
		Európa	Ázsia	Afrika	Amerika	Ausztrália	
a) Bányászati és Kohászati Közl.	17	117	6	—	21	1	162
b) Erdészeti Kísérletek	9	66	12	1	22	—	110
Együttvéve	26	183	18	1	43	1	272

II. Kimutatás a Főiskolai Segélyző Egylet 1933/34. évi működéséről és vagyoni állapotáról.

Tanárelnök: Széki János, főisk. r. tanár.

Vagyonkezelő: A főiskola kvestori hivatala.

Az 1933/34. tanév pénz- és vagyonkezelésének adatai a
következők:

A) *Rendes kezelés.*I. *Bevételek.*

Vagyon az 1933. évi július hó 1-én	30.428 P 05 f
A hallgatóktól begyűlt egyleti díjak	947 P 40 f
Kamatjövedelem	1.037 P 42 f
Az alaptőke gyarapítására a bányász és erdész kartársaktól, valamint a Segélyző Egylet más barátaitól 1933. évi július hó 1.-től az 1934. évi június hó 30.-ig bezárólag befolyt adományok	461 P — f
A nagym. m. kir. belügyminisztérium adománya	100 P — f
A főiskola más ágazataiból származó bevételek	260 P — f
Bevételek összesen	33.233 P 87 f

II. *Kiadások.*

A főiskolai hallgatók segélyezésére	1.445 P — f
Adminisztrációs költségekre (nyomtatványok, csekkszámlakezelési- és postadíjak	7 P — f
Kiadások összesen	1.452 P — f

B) *Rendkívüli kezelés.*

A főiskolai hallgatók kölcsönkötvényei.

A Segélyző Egylet követelése 1933. évi július hó 1.-én	4.063 P 70 f
Az 1933/34. tanév folyamán 1934. év június hó 30-ig kölcsön adva	6.795 P 56 f
Nyilvántartott kölcsön összesen	10.859 P 26 f
A kölcsönökből az 1933/34. tanév folyamán az 1934. évi június hó 30.-ig visszafizetve	8.143 P 54 f
Marad a Segélyző Egylet kölcsönkötvényjellegű követelése 1934. évi június hó 30.-án	2.715 P 72 f

C) *Vagyonrészletezés.*

Készpénz	2.843 P 55 f
Betétkönyvek	26.222 P 60 f
A hallgatóknál kintlévő pénzkölcsönök kötvényei	2.715 P 72 f
Vagyon az 1934. évi június hó 30.-án	31.781 P 87 f
Vagyon az 1933. évi július hó 1.-én	30.428 P 05 f
Vagyonnövekedés az 1933/34. tanévben	1.353 P 82 f

A segélyezésre fordított összegből 56 főiskolai hallgató
89 esetben részesült kisebb-nagyobb segélyben; egy hallgató

számára az egész év folyamán kiutalt segély összegének maximuma 70 pengőre, minimuma 5 pengőre rugott.

III. A főiskolai menza-alap működése és vagyoni állapota az 1933/34. tanévben.

Tanárelnök: *Dr. Walek Károly*, főisk. ny. r. tanár.

Vagyonkezelő: A főiskola kvesztori hivatala.

a) Bevételek.

Vagyon 1933. évi július hó 1.-én	11.031 P 35 f
Adományok	4.000 P — f
Beiratkozás alkalmával befolyt díjak	888 P — f
Időközi kamatok	310 P 27 f
Kölcsönök visszafizetése	48 P — f
Doktoravatás alkalmával a menzát megillető rész	6 P — f
Bevételek összesen	16.283 P 62 f

b) Kiadások.

Főiskolai hallgatók segélyezésére	4.228 P — f
Kiadások összesen	4.228 P — f

c) Vagyonrészletezés.

Készpénz	2.956 P 34 f
Betétkönyv	9.099 P 28 f
Vagyon 1934. évi június hó 30.-án	12.055 P 62 f
Vagyon 1933. évi július hó 1.-én	11.031 P 35 f
Vagyonnövekedés az 1933/34. tanévben	1.024 P 27 f

d) Adományok részletezése.

Sopron sz. kir. várostól	4.000 P — f
------------------------------------	-------------

J e g y z e t: A múlt évi 106 P hallgatók kölcsönkötvényeiből 58 P segélylé átminősítve. 136/1934. sz. rendelet.

IV. Tandíj-, vizsgadíj- és egyéb segélyek kimutatása az 1933/34. tanévben.

Vagyonkezelő: A főiskola kvesztori hivatala.

a) Bevételek.

Vagyon 1933. évi július hó 1.-én	6.233 P 60 f
Főiskolai hozzájárulás tandíjjutalékból	2.181 P 41 f
Időközi kamatok	196 P 30 f
Bevételek összesen	8.611 P 31 f

b) *Kiadások.*

Főiskolai hallgatók segélyezésére	1.188 P — f
Főiskolai hallgatók testnevelésére	201 P 09 f
Kiadások összesen	1.389 P 09 f

c) *Vagyonrészletezés.*

Készpénz	1.064 P 51 f
Betétkönyv	6.157 P 71 f
Vagyon 1934. évi június hó 30.-án	7.222 P 22 f
Vagyon 1933. évi július hó 1.-én	6.233 P 60 f
Vagyonnövekedés az 1933/34. tanévben	988 P 62 f

V. A főiskolai internátus működése és vagyoni állapota az 1933/34. tanévben.

Tanárelnök és vezető: *Dr. Walek Károly* főisk. ny. r. tanár.

Internátusfelügyelő: *Rikly István* főisk. tanársegéd.

Vagyonkezelő: A főiskola kvesztori hivatala.

A főiskola internátusának 12 lakószoba állott az elmúlt tanévben rendelkezésére, melyekben 39 szegénysorsú és jó előmenetelű főiskolai hallgató nyert elhelyezést. Az egyes lakószobákban 2—5 hallgató lakott.

Az internátusi bentlakás díja 6 P 50 f volt, mely összegnek az egész tandíjmentesek 50%-át, a féltandíjmentesek 75%-át fizették. A fizetett díj ellenében minden bentlakó főiskolai hallgató lakást, ágyneműt, fűtést, világítást és takarítást kapott. A kapupénz szintén bentfoglaltatik a fenti összegben.

Az internátusi lakószobákat az elmúlt év folyamán új beszerzésekkel gyarapítottuk.

Az internátus vagyoni állapota az 1933/34. költségvetési évben:

a) *Bevételek.*

Vagyon 1933. évi július hó 1.-én	1.382 P 76 f
Főiskolai hozzájárulás tandíjjutalékból	545 P 37 f
Főiskolai hallgatók által fizetett díjakból	2.404 P — f
Bevételek összesen	4.332 P 13 f

b) *Kiadások.*

Az internátus fentartási költsége (napibéres, mosónő, karbantartás)	2.949 P 17 f
Kiadások összesen	2.949 P 17 f

Vagyon 1934. évi június hó 30.-án	1.382 P 96 f
Vagyon 1933. évi július hó 1.-én	1.382 P 76 f
Vagyonnövekedés az 1933/34. költségvetési évben	20 f

VI. Az 1933/34. tanévben beérkezett dologi adományok és ajándékok.

Kimutatás a dologi adományokról.

Ajándékozó	T á r g y	Az érdekelt tanszék vagy intézmény
Dr. Schleicher Aladár bányaügyi főtanácsos	kéregöntésű hengernek megmunkált átmeneti gyűrűje	Vaskohászati tanszék
Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű R. T.	1 fali tábla hegesztő pálca gyűjteménnyel és kisebb hegesztő kötésekkel	Mechanikai tanszék
Ganz és Társa R. T. Budapest	1 szállítógépmodellhez egy 3'2 HP forgóáramú előtét motor teljes kapcsoló berendezéssel	Bányagéptani tanszék
M. kir. Államrendőrség soproni kapitánysága	4 drb elkobzott orrvadászpuska	Erdőművelés-, vad- és halgazdaságtani tanszék
Nagymarosi m. kir. erdőhivatal (Nagy Zoltán erdőtanácsos)	a visegrádi összegyűjtő szánkó kicsinyített mintája, rovar- és gombakárosításos fadarabok	Erdőhasználati tanszék
Maróthy Emil m. kir. erdőtanácsos	villámkárosított fadarab	
Vasárúgyár R. T. Sopron	11 drb kézi formázószekrény, 8 drb öntvény minta fából 7 drb öntvény minta kemény- ölből 5 drb magszekrény fából 5 drb magszekrény vasból	
Nickelinformations- bureau, Frankfurt a/M.	a „Nickelberichte“ 1931/1934. évi évfolyamai, „Nickelhandbuch“, „Nickel- und Nickellegierungen“ című művek	
R. u. G. Schmöle, Metallwerke A. G., Menden	Taschenbuch für Metalltechnik	
Badische Maschinenfabrik, Durlach	„Neuzeitliche Giessereimaschinen“ c. ismertető füzetből 12 példány	
Dr. Neustein Erwin tanár, Wien	15 drb pénzveréstechnikai diaposzitiv	

Fémtechnológiai tanszék

VII. A főiskola személyzetének statisztikája az 1933—34. tanévben.

Csoport	Rendes tanár	Rendkívüli tanár	Adjunktus	Tanársegéd	Előadó	Egyéb személyzet					Összesen
						irodai	gazdasági	műszaki altisztek	szakaltisztek	I. és II. oszt. altisztek és kiegészítőszolgák	
Bányamérnöki	5	1	4	1	—	—	—	—	—	5	16
Vas- és fémkohómérnöki	6	—	4	1	1	1	—	4	—	3	20
Erdőmérnöki	9	—	3	4	2	2	2	2	1	6	31
Előkészítő	6	—	1	3	6	1	—	1	—	4	22
Igazgatás	—	—	—	—	—	7	1	1	3	7	19
Összesen:	26	1	12	9	9	11	3	8	4	25	108

VIII. A főiskolai hallgatókra vonatkozó statisztikai adatok az 1933—34. tanévben.

a) A rendes hallgatók létszáma az egyes osztályokban.

Félév	Bányamérnöki	Fémkohómérnöki	Vaskohómérnöki	Erdőmérnöki	Összes beiratkozott hallgatók	A főiskola kötelekében álló, be nem iratkozott hallgatók	Együtt
I.	43	11	16	81	151	60	211
II.	43	11	15	76	144	49	193
Középérték	43	11	15	78	147	—	—
%-ban	29·2	7·5	10·2	53·1	100	—	—

b) Vallás.

Mind a négy osztályban volt összesen beiratkozott hallgató

Félév	Róm. kath.	Ág. ev.	Refor- mátus	Gör. kath.	Gör. kel.	Összesen
I.	105	17	26	1	2	151
II.	102	18	23	—	1	144
Középérték	103	17	24	1	2	147
%-ban	70	11·7	16·3	0·6	1·4	100

c) Anyanyelv.

Mind a négy osztályban volt összesen beiratkozott hallgató

Félév	Magyar	Német	Olasz	Összesen
I.	148	2	1	151
II.	141	2	1	144
Középérték	144	2	1	147
%-ban	98	1·4	0·6	100

d) *Honosság.*

Mind a négy osztályban volt összesen beiratkozott hallgató

Félév	Csonka- magyarország	uralom alatt levő elszakított terü- letről		Német	Összesen
		Cseh	Román		
I.	140	1	8	2	151
II.	134	1	7	2	144
Középérték	137	1	7	2	147
%-ban	93·2	0·6	4·8	1·4	100

e) *Szülők polgári állása.*

Mind a négy osztályban volt összesen beiratkozott hallgató

Félév	Földmives, gazda, kis- birtokos		Közép- és nagybirtokos		Iparos és kereskedő		Tanár, tanító, lelkész		Orvos, ügyvéd		Mérnök		Köztisztviselő		Magántisztviselő		Hadiszolgálatban álló		Özvegy		Altiszt		Nyugdíjas		Magánzó		Nagykorú		Összesen	
	I.	2	6	15	10	6	1	35	28	3	20	7	11	5	2	151														
II.	1	6	14	9	6	1	33	28	3	19	7	11	4	2	144															
Középérték	1	6	15	9	6	1	34	28	3	20	7	11	4	2	147															
%-ban	0·6	4·1	10·2	6·1	4·1	0·6	23·2	19·2	2	13·6	4·8	7·4	2·7	1·4	100															

f) A hallgatók és előadások száma.

Osztály	I. félév elején							II. félév elején							Előadások, tantárgyak és gyakorlatok		
	I.	II.	III.	IV.	Összesen beiratkozott hallgatók A főiskola kötelelésében álló, be nem iratkozott hallgatók	Együtt		I.	II.	III.	IV.	Összesen beiratkozott hallgatók A főiskola kötelelésében álló, be nem iratkozott hallgatók	Együtt		száma	heti óra-száma	valamennyi évfolyamban együttesen
					félévben												
Bányamérnöki	16	13	8	6	43	17	60	16	12	9	6	43	13	56	85	151 ^{1/2}	165
Fémkohómérn.	3	3	2	3	11	1	12	3	3	2	3	11	1	12	84	162 ^{1/2}	171
Vaskohómérn.	4	5	3	4	16	3	19	4	4	3	3	14	4	18	84	159	158
Erdőmérnöki	25	18	14	24	81	39	120	23	16	13	24	76	31	107	70	163	186
Összesen	48	39	27	37	151	60	211	46	35	27	36	144	49	193	323	636	680

g) Szigorlatok.

Osztály	S z i g o r l a t o k						dok-tori	össze-sen
	mérnöki				dok-tori	össze-sen		
	I.		II.					
	első ízben	pót-lólag	első ízben	pót-lólag				
Bányamérnöki	3	2	4	3	—	12		
Fémkohómérnöki	2	2	—	—	—	4		
Vaskohómérnöki	1	3	1	—	1	6		
Erdőmérnöki	3	14	13	5	—	35		
Összesen	9	21	18	8	1	57		

h) Oklevelek.

Oklevél megnevezése	Oklevelek száma						Az 1933/34 tanévben mérnöki és doktori ok- levelet nyert összes egyének közül (vallás szerint)			
	mérnöki			doktori			róm. kath.	gör. kath.	ág. evang.	református
	kítüntetési	egyéb	honosított oklevél	kítüntetési	egyéb	honosított oklevél				
Bányamérnöki	—	7	—	—	—	—	6	—	1	—
Fémkohómérnöki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vaskohómérnöki	—	1	—	1	—	—	1	—	1	—
Erdőmérnöki	—	18	—	—	—	—	13	1	3	1
Összesen	—	26	—	1	—	—	20	1	5	1

i) Tandijmentesség és ösztöndíjak.

Osztály	Fél		Egész		Ösztöndíjak		
	tandijmentesség						
	I.	II.	I.	II.	500 P rendes állami	800 P köz- szolgálati	1000 P gya- kornoki
	fél évben						
Bányamérnöki	5	5	5	1	2	1	—
Fémkohómérnöki	—	2	1	2	2	—	—
Vaskohómérnöki	3	2	1	1	1	—	—
Erdőmérnöki	7	4	5	3	5	1	—
Összesen	15	13	12	7	10	2	—

Körzet	Körzet neve	Körzeti tanács		Körzeti tanács elnöke		Körzeti tanács tagjai		Körzeti tanács tagjai		Körzeti tanács tagjai		Körzeti tanács tagjai	
		Elnök	Tagok	Elnök	Tagok	Elnök	Tagok	Elnök	Tagok	Elnök	Tagok	Elnök	Tagok
1	Bányménfői	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	Farkasbányai	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	Vásárosmezői	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	Érdménfői	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	Összesen	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

i) Tanácsok és bizottságok

Körzet	Körzet neve	Körzeti tanács		Körzeti tanács elnöke		Körzeti tanács tagjai		Körzeti tanács tagjai		Körzeti tanács tagjai		Körzeti tanács tagjai	
		Elnök	Tagok	Elnök	Tagok	Elnök	Tagok	Elnök	Tagok	Elnök	Tagok	Elnök	Tagok
1	Bányménfői	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	Farkasbányai	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	Vásárosmezői	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	Érdménfői	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	Összesen	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

Tartalom.

	Oldal.
Fekete Zoltán lelépő rektor beszámolója a m. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola 1933/34. tanévi működéséről	3
Kinevezések, nyugdíjazások, kitüntetések	11
Halálozások	12
Doktori szigorlatok	16
Kutatóösztöndíjak	17
Tanulmányi kutatási és egyéb segélyek	17
Néhány év tanulmányi eredményei	18
A m. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola tisztkara az 1933/34. tanévben	21
A főiskola személyzete az 1933/34. tanévben:	
Tanárok	22
Előadók	29
Adjunktusok	31
Tanársegédek	32
Szakdíjnokok	33
Hivatali személyzet	33
Altszti személyzet	34
A főiskolán rendszeresített tanszékek és azok tanszemélyzete	36
A tanárok és segéd-tanszemélyzet bejelentett irodalmi és egyéb szakszerű működése	38
Tanulmányi kirándulások és gyakorlatok	43
A Növényteni Intézet és a botanikus kert	47
Tanulmányi csemetekert, vad- és halgazdaság	49
A Főiskolai Ifjúsági Kör működése	49
A Főiskolai Athletikai és Football Club működése	50

F ü g g e l é k.

Statisztikai adatok az 1933/34. tanévről:	
I. Kimutatás a főiskolai könyvtárról	54
II. Kimutatás a főiskolai Segélyző Egylet működéséről	56
III. A főiskolai menza-alap működése	58
IV. Tandíj, vizsgadíj és egyéb segélyek kimutatása	58
V. A főiskolai internátus működése	59
VI. Az 1933/34. tanévben beérkezett adományok	60
VII. A főiskola személyzetének statisztikája	61
VIII. A főiskolai hallgatókra vonatkozó statisztikai adatok	61

Tartalom

61	VIII. A lötskolai hallgatókz vonatkozó statisztikai adatok
61	VII. A lötskolai személyzetének statisztikája
60	VI. Az 1933/34. tanévben beérkezett adományok
59	V. A lötskolai internátus működése
58	IV. Tandíj, vizsgadíj és egyéb segélyek kimutatása
58	III. A lötskolai menza-álap működése
56	II. Kimutatás a lötskolai Széchenyi Egyetem működéséről
54	I. Kimutatás a lötskolai könyvtárról
	Statisztikai adatok az 1933/34. tanévről:
	Függelék
50	A Fötskolai Athletikai és Football Club működése
49	A Fötskolai Ifjúéki Kör működése
49	Tanulmányi csebetekert, verb- és halgazdaság
47	A Növénymányi Intézet és a botanikus kert
43	Tanulmányi kirándulások és gyakorlatok
38	szakosztály működése
38	A tanúk és segédtanárzsmélyzet bejelentett tudományi és egyéb
36	A lötskolai rendezvényekről tanárzsmélyzet és azok tanárzsmélyzete
34	Alkalmi személyzet
33	Hivatali személyzet
33	Szakköri körök
32	Tanárzsmélyzetek
31	Adjunktusok
29	Előadók
28	Tanúk
23	A lötskola személyzete az 1933/34. tanévben
21	1933/34. tanévben
	A m. kir. Bányászati és Erdőmérnöki Fötskola tanárzsmélyzete
18	Néhány év tanulmányi eredményei
17	Tanulmányi kintlételei és egyéb segélyek
17	Kutatásokról tanulmányok
16	Doktori egzhorizatok
13	Hallgatókzok
11	Könyvezések, nyugdíjazások, kintlételetek
3	Erdőmérnöki Fötskola 1933/34. tanári működéséről
	Felkete Zoltán jelölt rektor beszámolója a m. kir. Bányászati és

